

En olivengren fra Putin; Endnu én fra Trump; – og en stor overraskelse fra Italien

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. marts, 2018 – Den tidligere russiske udenrigsminister Igor Ivanov, der i går skrev om den russiske præsident Vladimir Putins tale, som hørtes i hele verden, om nye, russiske, økonomiske politikker og strategiske våbensystemer med ny teknologi, understregede, »Rusland tilbyder en olivengren, ikke atomkrig«. Dette er sandt. Den fornuftige respons til Putins annonceringer er klar, og elementer af den fremmes allerede af visse veteraner af præsident Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Genopliv SDI som et forceret program, baseret på teknologisk samarbejde mellem USA og Rusland, med det formål at udvikle opsnapping af missiler *baseret på nye, fysiske principper og de seneste plasmateknologier og teknologier for dirigeret energi.*

Det blev præsenteret i sin helhed i 1984 i »[The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement between the U.S. and the U.S.S.R](#)« om betingelser for fred, teknologi og økonomiske politikker for udvikling af tredjelande, våbenpolitikker og forhandlinger om nedrustning.

Putin tilbyder nu en ny mulighed for dette nye fredsparadigme. Første gang omdøbte kredse omkring Bush og Kissinger SDI til blot »antimissil-missiler«, og trak dernæst USA ud af ABM-traktaten i 2002. Idet de tænkte, at Rusland var ruineret, og med kun sin strategiske missilstyrke tilbage, var Bush-planen – Obama fortsatte den – at omringe Rusland med antimissil-jagerfly og slå Rusland ud af selv af klubben for atommagter. Putin har netop demonstreret, hvilken strategisk fiasko, det

var; hans annonceringer frembyder en mulighed for igen at forhandle som ligeværdige stormagter. Det kan føre til en genoplivning af Strategisk Forsvarsinitiativ, og mere – til at bruge nye, fysiske principper for at forsvare Jorden mod asteroide- eller meteornedslag, og til at opgradere energiproduktion, industri, landbrug og medicin, som LaRouche forklarede det i 1984.

Præsident Donald Trump, som forstår gensidigt fordelagtige stormagtsrelationer, på trods af alle angrebene mod ham for det, har også udtrykkeligt udtalt, at hans politik over for Korea er samarbejde med Kina for at få direkte forhandlinger med Nordkorea, atomvåbenfrihed og fred på halvøen. Alene dette kunne skaffe det ønskede resultat, hvis nogen politik kan.

Præsidenten går op imod hele Washington ved at nægte at målrette sine handelsstraffe udelukkende mod Kina og Rusland, som det er blevet krævet af britisk geopolitik i imperiestil. Han må gå videre end det og må tilslutte USA det nye paradigme for økonomisk udvikling og fred, repræsenteret af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Dette er afhængigt af, at kandidater og valgte regeringsfolk (Kongres og Senat) kræver det i valgkampagnen i 2018, med en økonomisk politik for USA, kendt som »LaRouches Fire Love«.

I en velkommen overraskelse har vælgerne i Italien netop stemt på nationale kandidater, der stillede op på politiske handlinger, som er foreslået af LaRouche: Glass-Steagall opbrydning af storbanker og statslig bankpraksis for at yde kredit til industri og infrastruktur. LaRouche-bevægelsen i Italien, kendt som Movisol, har i en udtalelse efter valget sagt: »Movisol er den eneste kraft i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring disse punkter: LaRouches Fire Love og Kinas Nye Silkevej. En regering kan, og må, dannes på basis af dette ...«

Dette er afgørende åbninger for et nyt paradigme for menneskeligt fremskridt.

Foto: Den russiske præsident Putin i et møde i Agenturet for Strategiske Initiativers Bestyrelse. 7. marts, 2018. (en.kremlin.ru)

Rapport over forundersøgelser til jernbaneforbindelse til den arktiske korridor næsten klar

Torsdag, 1. marts, 2018 – Til EUObserver sagde vicegeneraldirektør i det finske Transportministeriums afdeling for netværk: »Vi udgiver en foreløbig rapport over forundersøgelserne til jernbaneforbindelsen til det Arktiske Hav (Ishavet) inden for få dage.« EIR fra 2. feb., 2018, rapporterede om den norske havn, der ligger længst mod øst, Kirkenes, som er stedet, hvor de nordlige finske regioner søger at forbinde deres finske arktiske jernbaneprojekt.[1] »Denne jernbane ville være forbundet til Julemandens berømte hjemby, Rovaniemi, i Finland mod syd, som nu er de finske jernbaners nordlige endestation. Det arktiske jernbaneprojekt ville åbne en jernbanetransportforbindelse til et stort minedriftsområde i det nordlige Finland og Sverige, hvis produkter herfra kunne udskibes mod nord til den atlantiske og nordlige søvej, i stedet for via det Baltiske Hav (Østersøen)«, rapporterede EIR.

Skibe kunne losse fragt i Kirkenes, som så kunne transporteres med tog via 500 km jernbanespor, som vil blive lagt fra Norge til Finland, dernæst gennem Finland, videre gennem en tunnel til Estland og dernæst videre sydpå. Tunnelen, der bliver

verdens længste, når den er bygget, kommer til at løbe under den Finske Bugts 80 km.

Peter Vesterbacka, en finsk forretningsmand, der nu leder bestræbelserne på at rejse midler til projektet fra kineserne, sagde, »Jeg forventer, at de kinesiske investorer vil dække to tredjedele, alt imens nordeuropæisk pension [sic] sandsynligvis vil dække det meste af resten af €15 mia.«, iflg. *EUObservers* online-avis. Han sagde også, »Vi ønsker at åbne forbindelsen den 24. dec., 2024.«

Foto: Fragtskibe fra Asien vil losse i Kirkenes eller andetsteds i det nordlige Norge på Ishavets kyster, og således spare tusinder af sømil.

[1] Se *EIR*, Ulf Sandmark: »China Offers New Silk Road To Northern Europe Through the Arctic Back Door«

Italien dumper etablissementet

5. marts., 2018 – Mens Tyskland synes at være ved at komme ud af italienske vilkår (med SPD-medlemmerne, der godkender 'die Grosse Koalition'), så synes Italien til gengæld at glide ind i tyske vilkår – intet parti eller nogen koalition synes at være en mulighed, alt imens etablissementets partier fik tæsk.

Femstjernebevægelsen opnåede et resultat ud over alle forventninger, med 32,9 % i Deputeretkammeret og 31,97 % i Senatet, med 90 % af stemmerne optalt. Det Demokratiske Parti er stadig det næststørste parti, men kollapsede til et historisk lavpunkt på 18,94 % i Huset og 19,29 % i Senatet. Det tredjestørste parti er Lega, som med 17,77 % og 17,94 %

hhv. fremviser den største fremgang af alle partier. Belusconis Forza Italia kommer ind på fjerdepladsen med 13,92 % og 14,40 % hhv. Dette er et bittert nederlag for Cavaliere (Berlusconi).

Med hensyn til koalitioner, så kommer centrum-højre (FI og Lega) på en førsteplads med 37 og 37,46 %, hhv. (i de to kamre). Femstjernebevægelsen stillede op alene, men kommer ikke desto mindre ind som nummer to, med centrum-højre på tredjepladsen med 23,16 og 23,22 %. Centrum-højre vandt i det nordlige og centrale Italien; Femstjernebevægelsen vandt stort i det sydlige Italien.

De store tabere: Matteo Renzi og Silvio Berlusconi. Vinderne: Luigi di Maio (Femstjernebev.) og Matteo Salvini (Lega). De systemiske partier tabte og de anti-systemiske partier vandt, i etablissement-jargon. Internt i og uden for Italien ses dette også som en sejr for populisternes eller de euroskeptiske, selv om en sådan definition ikke rigtig passer på Femstjernebevægelsen, i hvert fald ikke helt.

Forvent, at de sædvanlige mistænkte hævder, at Putin har manipuleret endnu et valg.

Femstjernebevægelsen kræver nu et regeringsmandat, idet dette, pr. tradition, gives til det parti, der vandt valget. Men forfatningen giver statspræsidenten nogen indflydelse. Han vil give et mandat til den kandidat, der, efter hans mening, efter rådslagning med alle partier, har de bedste chancer. Eftersom intet parti eller ingen valgkoalition har opnået 40 % 's tærsklen, som giver en flertalsbonus, er de følgende scenarier teoretisk mulige:

En regering mellem Femstjernebevægelsen og Lega.

En regering mellem Femstjernebevægelsen og PD.

En regering mellem centrum-højre og Femstjernebevægelsen.

Hurtige nyvalg.

Den tredje mulighed er den mindst sandsynlige. Bruxelles og Frankfurt går ind for den anden mulighed, som ville garantere en pro-EU-regering. Femstjernebevægelsen er splittet mellem pro-EU Casaleggio-fraktionen og andre, der ønsker en alliance med Lega. Men for at sidstnævnt kan lade sig gøre, må flere tilsyneladende uforenelige holdninger overvindes. Selv om de er enige om bankopdeling, så er Lega faktisk for hård investering (infrastruktur), alt imens Femstjernebevægelsen er malthusiansk og har ført kampagne imod alle store projekter, inkl. Torino-Lyon og Messina Broen.

Tingene vil blive klarere den 23. marts, hvor parlamentet samles og formændene for begge kamre vælges. Dette vil vise, hvad alliancerne er.

Foto: Luigi di Maio, leder af Femstjernebevægelsen, sammen med partiets stifter, Beppe Grillo (højre), i Rom efter søndagens valg i Italien.

EIR interviewer europæiske og kinesiske talsspersoner for fusionsenergi i København

København, 1. marts, 2018 – I forbindelse med det første europæiske Big Science Forum 2018 i København den 27.-28. feb., fik *EIR's* kontor i København mulighed for at få flere betydningsfulde interviews om forskellige facetter af ITER's tokamak fusionsenergi-projekt (ITER: International

Thermonuclear Experimental Reactor), der er under opførelse i Frankrig. ITER-samarbejdet omfatter EU, USA, Rusland, Kina, Indien, Korea og Japan – hvilket svarer til mere end halvdelen af verdens befolkning.

ITER's mål er at bygge en eksperimental reaktor, der kan opnå $Q=10$, dvs., at selve reaktoren vil producere ti gange så meget energi som output, i forhold til input-energien, i 2025 (eksklusiv energiforbrug uden for reaktoren), selv om det ikke vil blive forbundet til elektricitetsnettet. Det er det næste skridt i demonstrations-kraftværket, eller DEMO. En vigtig ting, som ITER-tokamakken vil blive brugt til, er at studere en »brændende plasma« – selve plasmas egen evne til at være med til at opvarme reaktionen i tillæg til udefrakommende varmekilder.

Tre af *EIR's* interviews er på engelsk: med kommunikationsdirektøren for Fusion for Energy, EU's gren af projektet; med dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina; og så med en fransk industriel højteknologileverandør af ITER-komponenter.

Big Science Business Forum 2018 var et stort initiativ, som Danmarks Uddannelses- og Forskningsministerium har taget, med det formål at skabe det, LaRouche har kaldt en »videnskabelig drivkraft«; dvs., den videnskabelige forsknings evne til at skabe økonomisk vækst i den overordnede økonomi. Forummet samlede for første gang folk fra hele Europa. Under denne konference blev det muligt for de syv Big Science-institutioner, såsom Fusion for Energy, den Europæiske Rumorganisation (ESA), CERN-acceleratorer, et par andre neutron- og røntgen-acceleratorer, det Europæiske Molekylærbiologiske Laboratorium, det Sydeuropæiske Observatorium, mindre, tilknyttede institutioner i Europa og de high-tech-industrier, som i øjeblikket leverer, eller har potentiale til at kunne levere, komponenter eller ideer, at mødes og udveksle ideer om deres fremtidige investeringsplaner og indgå konkrete aftaler med industrien. Alle var

overraskede, da flere end 1.000 mennesker tilmeldte sig arrangementet.

Flere af talerne, der repræsenterede de syv store forskningsinstitutioner, understregede, at menneskelig nysgerrighed, fascination, inspiration og motivering var afgørende for at forfølge stor videnskab og bekræftede således LaRouches centrale idé om, at menneskelig kreativitet er udgangspunktet for videnskab, teknologi, økonomi og vores civilisation som helhed.

Den danske forsknings- og uddannelsesminister Søren Pind indledte sin tale med at sige, at denne konference var »et kig ind i fremtiden«. Portugals Carlos Moedas, EU-kommissær for forskning, videnskab og innovation, sagde, at de tilstedeværende også måtte være politiske – og tale for politikere og vælgere om, hvorfor, det er vigtigt at investere i 'Stor Videnskab' (Big Science). Som et negativt eksempel nævnte han eksemplet om en accelerator, der skulle have været bygget i Houston, USA, men som fik sit budget beskåret af USA's Kongres. Fordi den nødvendige politiske vilje ikke eksisterede i USA, blev ekspertisen centreret omkring Europa.

En anden interessant, politisk pointe, som blev rejst af flere af talerne på konferencen, var betydningen af at fortsætte det videnskabelige samarbejde med lande som Rusland, på trods af politiske spændinger.

Ud over de engelsksprogede interviews lavede *EIR* fire korte, dansksprogede interviews med Big Science Denmark og tre high-tech industrileverandører om den effekt, Big Science har haft på at øge deres teknologiske niveau.

EIR-Danmarks YouTube-kanals Big Science interviews er udlagt på det danske Schiller Instituts website: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>

Efterfølgende vil nogle af talerne på Big Science Business Forum 2018's plenarmøde også blive udlagt samme sted.

Foto: EIR's korrespondent i København Michelle Rasmussen interviewer dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina.

Hvorfor geopolitik fører til krig

– Og en sejr i Abuja, Afrika.

Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme

Webcast, 1. marts, 2018 (pdf, dansk, og video)

Er det virkelig OK med narkoepidemien, der i USA har ført til et fald i den generelle levetid; guvernør Bevin påpegede det faktum, at nogle af disse sataniske budskaber også er i teksterne i popmusikken, i filmene, i videospillene – bør vi tillade alt dette, og få vore samfund totalt ødelagt? Der er en virkning af alt dette på de kognitive evner! Hvis man ønsker Lyndon LaRouches Fire Love som den eneste løsning til at undgå systemets kollaps, jamen, især den fjerde lov kræver et forceret program for fusionskraft, for international rumforskning og rumrejser. Man kan ikke have folk med ødelagte hjerner, fordi de er afhængige af disse ting, og så få dem til at blive kreativ, produktiv arbejdskraft.

Så det er én og samme diskussion, vi har brug for – vi har brug for et Nyt Paradigme, og vi må have et uddannelsessystem, der understreger skønheden i klassisk kultur, der understreger karakterens skønhed som et udviklingsmål. Det var Wilhelm von

Humboldts idé, som trods alt havde indflydelse på meget af undervisningssystemet i Europa og USA i det 19. århundrede, og det holdt sig endda til langt ind i det 20. århundrede, og han havde den idé, at formålet med uddannelse må være karakterens skønhed. Hvem taler om dette nu om stunder? Hvis man tager nogle af disse børn, der er afhængige af disse voldsvideospil, eller endnu værre, der kigger på forfærdeligt materiale på Internettet, hvor der bruges tortur og sådanne ting, og som virkelig bliver ødelagt. Deres hjerner bliver fuldstændig ødelagt!

Eftersom guvernør Bevin har krævet en national debat om dette, og præsident Trump heldigvis også ønsker at tage dette spørgsmål op, mener jeg, vi må have en sådan debat, for det er efter min mening en integreret del af USA's tilslutning til det Nye Paradigme og den Nye Silkevej, for vi kan ikke have, at dette fortsætter.

Schiller Instituttet har i mange år bevist, at, med klassisk musik, med klassisk poesi, med Schiller, med Shakespeare, kan man transformere folk og få en æstetisk opdragelse, og det er præcis, hvad vi har brug for lige nu.

Download (PDF, Unknown)

Vil italiensk valg og muligt

SPD-nej til stor koalition i Tyskland starte finanskaos på søndag? Politisk Orientering 1. marts. 2018 v/ formand Tom Gillesberg

»Velkommen til disse tider, hvor den sibiriske kulde strømmer ind over Europa og, kunne man da håbe på, kunne have den effekt, at folk lige kunne slå lidt koldt vand i blodet og tænke sig om et par gange og måske nogen tilmed kunne få kolde fødder over denne her konfrontationspolitik, som Claus Hjort Frederiksen og andre folk, der bare marcherer i takt til de kommandoer, der kommer ud fra London; at de lige kunne begynde at tænke sig om og sige, vil vi virkelig tage en fuld konfrontation med Rusland og Kina, for, hvis vi vælger at gøre det, så kan det kun ende med én ting, og det er atomkrig og den sandsynlige udryddelse af menneskeheden ... Man kan ikke tage en 'let lille krig' med Rusland eller med Kina, og så slutter det igen; det kan i sagens natur kun blive ved, fordi Rusland og Kina kommer ikke til at kapitulere og blive loyale, vestlige lakajer, det har de gjort klart for lang tid siden. Det har både Xi Jinping og Putin igen og igen signaleret. Senest i dag holdt Putin sin store tale til nationen i Rusland, hvor selvfølgelig, ved siden af alt det andet, hvordan sikrer vi økonomisk fremgang for den russiske befolkning og sørger for, at russerne kan være et glad folkefærd; men med i alt det her var så også en gennemgang af de meget aktive tiltag, man har gang i, inkl. nye typer af atomvåben, for at sikre, at ingen skulle få den tåbelige idé,

at man kunne angribe Rusland og slippe af sted med det ...«

**EIR-interviews om videnskab
og industri, inkl.
fusionskraft, fra
Big Science Business Forum
2018 i København.**

**EIR interviews about science
and industry, incl. fusion
energy, etc. from
Big Science Business Forum
2018 in Copenhagen**

København, 1. marts, 2018 – I forbindelse med det første europæiske Big Science Forum 2018 i København den 27.-28. feb., fik EIR's kontor i København mulighed for at få flere betydningsfulde interviews om forskellige facetter af ITER's tokamak fusionsenergi-projekt (ITER: International Thermonuclear Experimental Reactor), der er under opførelse i Frankrig. ITER-samarbejdet omfatter EU, USA, Rusland, Kina,

Indien, Korea og Japan – hvilket svarer til mere end halvdelen af verdens befolkning.

ITER's mål er at bygge en eksperimental reaktor, der kan opnå $Q=10$, dvs., at selve reaktoren vil producere ti gange så meget energi som output, i forhold til input-energien, i 2025 (eksklusiv energiforbrug uden for reaktoren), selv om det ikke vil blive forbundet til elektricitetsnettet. Det er det næste skridt i demonstrations-kraftværket, eller DEMO. En vigtig ting, som ITER-tokamakken vil blive brugt til, er at studere en »brændende plasma« – selve plasmas egen evne til at være med til at opvarme reaktionen i tillæg til udefrakommende varmekilder.

Tre af *EIR's* interviews er på engelsk: med kommunikationsdirektøren for Fusion for Energy, EU's gren af projektet; med dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina; og så med en fransk industriel højteknologileverandør af ITER-komponenter.

Big Science Business Forum 2018 var et stort initiativ, som Danmarks Uddannelses- og Forskningsministerium har taget, med det formål at skabe det, LaRouche har kaldt en »videnskabelig drivkraft«; dvs., den videnskabelige forsknings evne til at skabe økonomisk vækst i den overordnede økonomi. Forummet samlede for første gang folk fra hele Europa. Under denne konference blev det muligt for de syv Big Science-institutioner, såsom Fusion for Energy, den Europæiske Rumorganisation (ESA), CERN-acceleratoren, et par andre neutron- og røntgen-acceleratorer, det Europæiske Molekylærbiologiske Laboratorium, det Sydeuropæiske Observatorium, mindre, tilknyttede institutioner i Europa og de high-tech-industrier, som i øjeblikket leverer, eller har potentiale til at kunne levere, komponenter eller ideer, at mødes og udveksle ideer om deres fremtidige investeringsplaner og indgå konkrete aftaler med industrien. Alle var overraskede, da flere end 1.000 mennesker tilmeldte sig arrangementet.

Flere af talerne, der repræsenterede de syv store forskningsinstitutioner, understregede, at menneskelig nysgerrighed, fascination, inspiration og motivering var afgørende for at forfølge stor videnskab og bekræftede således LaRouches centrale idé om, at menneskelig kreativitet er udgangspunktet for videnskab, teknologi, økonomi og vores civilisation som helhed.

Den danske forsknings- og uddannelsesminister Søren Pind indledte sin tale med at sige, at denne konference var »et kig ind i fremtiden«. Portugals Carlos Moedas, EU-kommissær for forskning, videnskab og innovation, sagde, at de tilstedeværende også måtte være politiske – og tale for politikere og vælgere om, hvorfor, det er vigtigt at investere i 'Stor Videnskab' (Big Science). Som et negativt eksempel nævnte han eksemplet om en accelerator, der skulle have været bygget i Houston, USA, men som fik sit budget beskåret af USA's Kongres. Fordi den nødvendige politiske vilje ikke eksisterede i USA, blev ekspertisen centreret omkring Europa.

En anden interessant, politisk pointe, som blev rejst af flere af talerne på konferencen, var betydningen af at fortsætte det videnskabelige samarbejde med lande som Rusland, på trods af politiske spændinger.

Ud over de engelsksprogede interviews lavede *EIR* fire korte, dansksprogede interviews med Big Science Denmark og tre high-tech industrileverandører om den effekt, Big Science har haft på at øge deres teknologiske niveau.

EIR-Danmarks YouTube-kanals Big Science interviews er udlagt på det danske Schiller Instituts website: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>

Efterfølgende vil nogle af talerne på Big Science Business Forum 2018's plenarmøde også blive udlagt samme sted.

Foto: EIR's korrespondent i København Michelle Rasmussen interviewer dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina.

English:

EIR Interviews European and Chinese Fusion Energy Spokesmen in Copenhagen

COPENHAGEN, March 1 (EIRNS) – In connection with the first European-wide Big Science Business Forum 2018 in Copenhagen on Feb. 27-28, {EIR}'s Copenhagen bureau was able to get several important interviews on different facets of the International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER) tokamak fusion energy

project, under construction in southern France. The ITER cooperation includes the EU, U.S., Russia, China, India, Korea and Japan – more than half of the world's population.

ITER's goal is to build an experimental reactor which will achieve $Q=10$, that is, that the reactor itself will produce 10 times the output of energy input in 2025 (not including energy use outside of the reactor), though it will not be connected to

the electricity grid. That is the next step in the demonstration

power plant, or DEMO. One important thing the ITER tokamak will

be used for, is to study a "burning plasma," – the ability of the plasma itself to help heat the reaction, in addition to outside heat sources.

Three of the {EIR} interviews are in English: with the communications director for Fusion for Energy, the EU arm of the

project; with Dr. Luo Delong, the director general for ITER China; and also with a very high-technology French industrial supplier of ITER components.

Big Science Business Forum 2018 was a great initiative taken by the Danish Ministry for Science and Education, to create what

LaRouche has called a "science-driver," the ability of scientific

research to generate economic growth in the general economy. It gathered people, for the first time, on a European-wide basis. During this conference, the seven Big Science institutions, such as Fusion for Energy, the European Space Agency, the CERN accelerator, a couple of other neutron and x-ray accelerators, the European Molecular Biology Laboratory, the European Southern Observatory, smaller affiliated institutions in Europe, and the high-tech industries which either currently, or potentially, supply components or ideas, were able to meet to exchange ideas about their future investment plans, and make concrete agreements with industry. Everyone was surprised when over 1,000 people registered for the event. Several of the speakers representing the seven big science institutions underlined that human curiosity, fascination, inspiration and motivation were essential for the pursuit of big science, confirming LaRouche's central idea that human creativity is the starting point for science, technology, economy and our civilization as a whole. Danish Minister for Science and Education Søren Pind prefaced his speech by saying that this conference was a "peek into the future." Portugal's Carlos Moedas, EU Commissioner for Research, Science and Innovation, said that the people in the room also had to be political – to address politicians and voters on why it is important to invest in Big Science. As a negative example, he used the example of an accelerator that was supposed to have been built in Houston, but which had its funding cut by the U.S. Congress. Because the necessary political will did not exist in the United States, the expertise became

centered
in Europe.

Another interesting political point brought up by several speakers during the conference was the importance of continuing the scientific cooperation with countries such as Russia, despite the political tensions.

In addition to the English-language interviews, {EIR} conducted four short Danish-language interviews with Big Science Denmark, and three high-tech industrial suppliers, about the effect Big Science has had on raising their technological levels.

All of the EIRDanmark YouTube channel's Big Science interviews are also posted to the website of the Schiller Institute in Denmark: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>
Some speeches during the Big Science Business Forum 2018's plenary session will also be posted there.

EIR (Executive Intelligence Review, Michelle Rasmussen) lavede følgende interviews den 27. februar 2018:

In English:
På engelsk

Fusion for Energy, Stavros Chatzipanagiotou

Fusion and China, ITER China, Luo Delong

Fusion and Industry, CNIM, Jean-Claude Cercassi, French ITER component supplier

På dansk
In Danish:

Big Science Danmark og tre firmaer

Nogle taler fra Plenary Session I:

Fusion for Energy

Richard Cobben, Head of ITER's Delivery Department

Putin taler med Merkel og Macron om det østlige Ghouta

26. feb., 2018 – Den russiske præsident Vladimir Putin holdt et fælles telefonmøde med den franske præsident Emmanuel Macron og den tyske kansler Angela Merkel om Syriens situation og FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 2401.

»Siderne sagde, at de var tilfredse med, at det fælles, konstruktive arbejde havde været med til at skabe enighed om og vedtage FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 2401 den 24. feb. Siderne bemærkede betydningen af at fortsætte de fælles bestræbelser med det formål, fuldt ud og så hurtigt som muligt at implementere resolutionens bestemmelser«, iflg. en erklæring fra Kreml.

Putin informerede den franske og tyske leder om de praktiske skridt, Rusland tager for at evakuere civile, levere forsendelser af humanitær hjælp og give lægehjælp til den nødstedte befolkning i Syrien og understregede, at våbenstilstanden ikke gjaldt for militæroperationer imod terrorgrupper i Syrien. Kreml erklærede, at siderne »aftalte at optrappe udveksling af informationer gennem diverse kanaler, om situationen i Syrien«.

Talsmand for den tyske kansler, Steffen Seibert, sagde, at Merkel og Macron understregede betydningen af en hurtig og fuldskala opfyldelse af resolutionen og opfordrede Rusland til

at lægge maksimalt pres på den syriske regering med det formål, omgående at ophøre med luftangreb og kamphandlinger.

»Tyskland og Frankrig er fortsat villige til at samarbejde med Rusland, som de hidtil har gjort, og med andre internationale partnere, for at opnå disse mål«, sagde Seibert.

Baltica Jernbanerute vedtaget; forbinder de tre baltiske stater

22. feb., 2018 – Den 14. feb. godkendte Estlands Ministerium for Offentlig Administration planen for Rail Baltica (RB) højhastigheds-jernbanelinjen, som vil fuldføre den endelige rute og det foreløbige design for hele jernbanen i de tre baltiske stater, rapporterede *International Railway Journal* den 16. feb.

Rail Baltica-projektet omfatter byggeriet af 870 km elektrisk normalsporsjernbane, der forbinder de tre baltiske hovedstæder Tallinn, Estland; Riga, Letland og Vilnius, Litauen, med en forbindelse til det europæiske normalsporsnetværk i Polen. Jernbanen designes til at operere med 240 km/t for passagertog og 120 km/t for fragttog, og vil udgøre en del af EU's Nordsøen/Baltikum TEN-T-korridor (Transeuropæiske Transportnetværk).

Fr. Baiba Rubesa, adm. dir. og forkvinde for RB Rail, sagde til *International Railway Journal*, at »Vi har nu færdiggjort planlægningsstadiet for Rail Baltica. Næste skridt er at fokusere på det konsoliderede foreløbige tekniske design og detaljerede tekniske design for Rail Baltica infrastrukturen i

alle tre lande.«

Billede: Rail Baltica vækstkorrider, som en del af Nordsøen/Baltikum-korridoren.

Rusland fordømmer nazistiske angreb mod dets faciliteter i Kiev; kræver handling

21. feb., 2018 – I en erklæring i stærke vendinger fra 19. feb., fordømmer Ruslands Udenrigsministerium de nynazistiske angreb, der fandt sted 17.-18. feb., mod kontorerne i Kiev tilhørende det Russiske Center for Videnskab og Kultur, det Føderale Kontor for Statssamfundet af Uafhængige Stater og mod afdelingerne for to russiske banker, Sherbank og Alfa-Bank. Disse angreb inkluderede vandalisme af bygningerne, knuste ruder og afbrænding af det russiske flag. Udenrigsministeriet indkaldte Ukraines chargé d'affaires i Moskva for at indgive en formel protest, sendte en formel protest til Ukraines Udenrigsministerium og udstedte en pressemeddelelse til medierne om angrebene.

Det, der finder sted i Kiev, er et af de »ekstremt farlige tendenser, der udfolder sig i Ukraine i dag, og som truer international stabilitet og sikkerhed«, advarede Moskvas Udenrigsministerium. Værre, fortsatte det, så responderer Ukraines »udenlandske protektorer« utilstrækkeligt, eller slet ikke, hvilket giver anledning til stor bekymring. »Det er en skam, at Europa og USA tydeligvis ikke har lært de tragiske lektioner fra det forgangne århundrede.« Det erklærede også,

at angrebet på det Russiske Center for Videnskab og Kultur fandt sted, mens kvinder og børn var i færd med at indøve et drama inde i bygningen.

Dette, sagde Udenrigsministeriet, er »endnu et eksempel på aggressiv nynazistisk nationalisme, der vokser i styrke i Ukraine. Det nyder tydeligvis dette lands officielle regerings beskyttelse og støtte«. Det er heller intet tilfælde, fortsatte det, at angrebet fandt sted umiddelbart efter den ukrainske præsident Petro Poroshenkos »offensive tale« på München Sikkerhedskonferencen, »som flød over med anti-russiske angreb og indeholdt en direkte opfordring til at 'bekæmpe det russiske flag' i hele verden«. Desuden viser Ukraines stemme på FN's Generalforsamling imod resolutionen for at bekæmpe glorificeringen af nazisme og nynazisme »blot, på hvis side, det nuværende Kiev-regime står«, fremfører ministeriets erklæring.

TASS rapporterede, at medlemmer af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europas Særlige Overvågningsmission var vidne til Kiev-angrebene og rapporterede dem til OSCE's hovedkvarter. Pyotr Tolstoy, chef for Statsdumaens delegation til vintersessionen af OSCE Parlamentariske Forsamling, sagde til TASS, »vi forventer, at OSCE's Parlamentariske Forsamling responderer til denne situation, eftersom dets formål er at beskytte folks rettigheder, friheder og sikkerhed«.

Foto: Aktivister og tilhængere af ukrainske nationalistpartier og bevægelser afbrænder det russiske flag, som var taget fra det Russiske Center for Videnskab og Kulturs kontorer, under en protest i Kiev, 17. feb., 2018.

Spørgsmål til EU's Mogherini om forfølgelse i Ukraine af Natalia Vitrenkos PSPU-parti

22. feb., 2018 – Den 20. feb. blev en parlamentarisk forespørgsel indgivet til EU's høje repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, af medlem af EU-parlamentet Marco Zanni (Uafhængig, Italien) med hensyn til forfølgelsen af Ukraines Progressive Socialistparti:

»Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) blev etableret i 1996 og har siden da opereret i overholdelse af Ukraines love og Forfatning.

På sine tre seneste kongresser har PSPU ændret sine vedtægter, sit program og sine lederskabsorganer, for at overholde nye regler 'Om politiske partier i Ukraine' og 'Om fordømmelse af kommunistiske og nationalsocialistiske (nazistiske) totalitære regimer og forbud mod propaganda for deres symboler'.

Justitsministeriet har modtaget den krævede dokumentation, men har afvist ændringerne og nægtet at kommentere og forklare, hvordan beslutningerne, der blev vedtaget på de tre kongresser, skulle være i modstrid med de nye ukrainske love.

I juli 2017 henvendte PSPU sig til Distriktsadministrationsdomstolen for byen Kiev, for at klage over Justitsministeriets beslutning.

I betragtning af, at PSPU-aktivitet, inklusive deltagelse i valg, de facto er blevet stoppet siden 2015, og i forventning om en domstolsafgørelse,

Beder vi [Høje repræsentant] VP (vicepræsident) / AR om at

finde ud af:

- om de kender til spørgsmålet, inklusive gennem EU-delegationen i Ukraine og EU's konsulterende mission;
- om de ikke mener, at udviklingerne repræsenterer en alvorlig overtrædelse af friheden til meninger og politiske ytringer, eftersom PSPU er et af hovedoppositionspartierne.«

Foto: Dr. Natalia Vitrenko, leder af Ukraines Progressive Socialistparti, her et screengrab fra hendes video, der blev udlagt 1. november, 2016. Den blev filmet uden for hendes kontorer, der blev besat af sikkerhedsstyrker, og det ses tydeligt, at Natalia Vitrenko er bange. Interviewet kan ses på russisk her <https://youtu.be/luE8frGHjgY>.

Forsvarerne af det 'Gamle Paradigme' angriber Kina på München Sikkerhedskonference. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 22. feb., 2018

Så man skal forstå dette som førkrigs-propaganda, og folk falder let for ting, som er i de gængse medier, hvor de hellere skulle tænke sig om to gange. Det, som Rusland og Kina gør, er, at de er i færd med at opbygge en helt anden model for internationale relationer, der er specifikt modelleret

efter ikkeindblanding og respekt for det andets lands anderledes samfundssystem. Derfor er denne propaganda simpelt hen et forfærdelig farligt scenarie med løgne, der faktisk tjener som en forberedelse til krig, og det er, hvad folk virkelig må forstå.

Download (PDF, Unknown)

Ukraine fremprovokerer fascistisk krig i Europa

Leder fra LaRouche PAC, USA, 21. feb., 2018 – Husk på, at det netværk, der nu står bag Russiagate-kupforsøget mod præsident Donald Trump – det præcis samme netværk – gennemførte også kuppet imod den valgte regering i Ukraine i 2014 og satte en fascistisk regering ved magten, der var håndplukket af viceudenrigsminister Victoria Nuland, Obamas repræsentant for regimeskifteoperationen. Den britiske MI6-agent Christopher Steele, der var ophavsmand til det uvederhæftige dossier bag Russiagate, og som er blevet brugt af Obamas efterretningschefer og Hillary Clinton-kampagnen til at lancere et kupforsøg mod Trump, er den samme britiske efterretningsagent, der gav Obama-administrationen over 100 rapporter om Ukraine og orkestrerede Obamas støtte til de voldelige neonazistiske bander på Maidan, som bragte regeringen til fald.

Nu bekender denne »demokratiske« farvede revolution endnu

stærkere kulør. De samme neonazistiske bander fra Maidan kører nu klassiske brunskjorte-angreb i Kiev og smadrer vinduer og vandaliserer ejendomme tilhørende kontorer og banker med russiske forbindelser, mens politiet ser på. I mellemtiden forbereder præsident Petro Poroshenko nationen til en fuldt optrappet krig imod russiske »aggressor«. Det Russiske Udenrigsministerium udstedte mandag officielle advarsler imod de »ekstremt farlige tendenser, der i dag udfolder sig i Ukraine, og som truer stabilitet og sikkerhed«, og erklærede: »Det er en skam, at Europa og USA tydeligvis ikke har lært de tragiske lektier fra det forgangne århundrede.«

EIR advarede dengang i 2014, da den farvede revolution fandt sted i Ukraine, om, at resultatet ville blive, at fascisme i Europa atter voksede frem, og, i *EIR's* rapport fra 24. feb., 2017, »Obama og Soros: Nazister i Ukraine i 2014 – i USA i 2017?« (se http://www.larouchepub.com/eiw/public/2017/eirv44n08-20170224/04-21_4408.pdf), og det samme resultat ville komme i USA, hvis processen ikke blev afvendt.

Nu bliver kupforsøget mod Trump fra disse operatører offentligt afsløret af en håndfuld modige medlemmer af Kongressen, som en britiskanstiftet operation. Som *EIR* har dokumenteret, så går briternes hensigt ud på at redde Imperiet ved at underminere Trumps erklærede mål med at etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Det korrumperede efterretningsteam under Obama – Clapper, Brennan, Comey, Mueller – er blevet afsløret som kriminelle operatører mod nationens forfatningsmæssige regering. Senest har den dommer, der havde tilsyn med general Michael Flynns tilståelse for at lyve for FBI – Mueller-efterforskningens »store fangst« – krævet, at Mueller overgiver beviser for frikendelse til Flynns advokater, og som var blevet tilbageholdt, ulovligt, af Mueller, og som viser, at de folk, der interviewede Flynn, havde konkluderet, at han ikke havde løjet eller begået nogen anden forbrydelse under sit møde med den russiske ambassadør,

men Mueller havde afvist disse kendsgerninger for at kunne stramme grebet om præsidenten. Der er nogle, der råder Flynn til at trække sin tilståelse tilbage, en tilståelse, der blev fremtvunget af Mueller ved at true ham med bankerot gennem juridiske omkostninger og ved at true med at retsforfølge hans søn.

Ikke alene er Russiagate ved at disintegre, men alternativet til de fascistiske trusler i Europa og USA, i form af samarbejde med Kina og Rusland om den Ny Silkevej for »fred gennem udvikling«, vokser fortsat og inspirerer nationer og folkeslag i alle dele af verden. Valget bliver i stigende grad skrappt: global krig i atomvåbenalderen, eller et nyt paradigme, baseret på menneskehedens fælles mål. Tiden er inde for alle folk at gå sammen med LaRouche for at etablere dette Nye Paradigme, og en ny renæssance. Der er intet, der forhindrer mennesker i at skabe en sådan ny fremtid, men det må gøres, før Imperiet, som de døende dinosaurer, de ligner, fremprovokerer en krig hellere, end de mister deres imperiemagt.

Foto: Sammenstød i Kyiv, Ukraine, Begivenheder fra 18. februar, 2014.
(https://commons.wikimedia.org/wiki/User:Mstyslav_Chernov)

Helga Zepp-LaRouche: Lad os konsolidere det Nye Paradigme, Nu, hvor

Det britiske Imperies kup mod Trump er afsløret. pdf og video

Derfor er det så meget desto mere vigtigt, at den eneste løsning på denne finanskriser, nemlig gennemførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingen og de Fire Love, min mand, Lyndon LaRouche, har udarbejdet; at de nu kommer frem på bordet, og at der kommer et krav fra befolkningerne i alle landene om, at deres regeringer responderer til Xi Jinpings tilbud om at samarbejde med den Nye Silkevej. Europa, Tyskland, Italien, Frankrig, USA; de har alle et presserende behov for en forbedring og modernisering af infrastruktur.

Download (PDF, Unknown)

Ny koalitionsregering, men Gammelt Paradigme for

Tyskland

7. feb., 2018 – Kristendemokraterne og Socialdemokraterne er endelig blevet enige om en ny koalitionsregering; den er imidlertid ikke baseret på noget som helst, der peger i retning af et nyt paradigme. Europæisering af politikker vil fortsætte; bail-out-instrumentet ESM skal transformeres til en Europæisk Monetær Fond; i stedet for bankopdeling, kommer der blot en skat på finansielle transaktioner. Man har annonceret en grænse for antallet af flygtninge, man vil tage ind. Der er højtravende referencer til en »Marshallplan for Afrika«, men det, der specificeres, er »penge for arbejde«-programmer der skal finansiere flygtningenes tilbagevenden til deres hjemlande. Loftet over flygtninge vil blive håndhævet af forholdsregler til »Fæstning Europa« langs middelhavslandenes grænser til den Europæiske Union.

Den yderliggående budgetoverholdelse med det »sorte nul« på bundlinjen vil fortsætte, og spørgsmålet bliver derfor, hvordan man vil finansiere byggeriet af 1,5 million nye lejligheder i de kommende fire år. Fremmarchen mod vedvarende energier fortsætter, således at, frem til år 2030, vil 65 % af Tysklands elektricitet komme fra sol- og vindenergi og biomasse, og hvad der ellers findes. Om det, som koalitionen proklamerer, overhovedet er muligt at opnå en 70 % 's elektrificering af det nationale jernbanenet, er tvivlsomt. Om Tyskland fortjener en regering med Angela Merkel som kansler og Martin Schultz som SPD-udenrigsminister og vicekansler, er ligeledes tvivlsomt.

Foto: CDU-leder og kansler Angela Merkel; CSU-leder Horst Seehofer (venstre) og SPD-leder Martin Schultz (højre) stiller op til fotografering efter en erklæring om koalitionsforhandlinger for at danne en ny koalitionsregering, i Berlin, Tyskland, 7. feb., 2018.

Formand for München Sikkerhedskonference Ischinger: Kongressen har bundet Trumps hænder for at stoppe forbedring af amerikansk-russiske relationer

3. feb., 2018 – Wolfgang Ischinger, formand for München Sikkerhedskonferencen, har fremført, at den Amerikanske Kongres har gjort alt, den kunne, for at forhindre præsident Donald Trump i at kunne forbedre relationerne med Rusland. Ischingers udtalelse kommer forud for den 54. samling af München Sikkerhedskonferencen, tidligere kendt som Wehrkunde, og som finder sted 16.-18. feb. Den amerikanske side vil blive repræsenteret af forsvarsminister Mattis, nationale sikkerhedsrådgiver H.R. McMaster og senator John McCain, blandt andre.

Ischinger sagde til TASS, at atmosfæren mellem Washington og Moskva ikke kunne »blive værre«. »Jeg vurderer den aktuelle situation til at være farlig, dybt beklagelig og med et alvorligt behov for forbedring«, sagde han. »Er der nogen mulighed for det? Jeg håber, den russiske side efter præsidentvalget vil få mulighed for at række ud mod Washington. Og jeg håber, at, efter midtvejsvalgene i USA

kommende november, situationen i landet vil blive mere rolig.«
Han fortsatte, at, »den nuværende situation er den farligste,
siden USSR's kollaps.«

Han sagde dernæst, at det er meget vanskeligt for Det Hvide Hus at komme med noget initiativ, fordi »den Amerikanske Kongres har bundet præsidentens hænder«.

Men Moskva kan gøre meget. Hvis Washington indser, at der ikke er nogen grund til at frygte nogen indblanding i dets valg, eller en hybridkonfrontation, så ville en alvorlig grund til kritik blive fjernet. Begge sider må bidrage meget til at normalisere deres relationer«, understregede Ischinger.

Foto: Formand for München Sikkerhedskonferencen, Wolfgang Ischinger; foto fra 2017.

Schiller Instituttets spørgsmål på konferencen: Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier og Udenrigsministeriet

Schiller Instituttets medlemmer og partnere stiller spørgsmål om den positive rolle, Kina spiller i Vestasien og Afrika, med den Nye Silkevej (Bælte & Vej Initiativet) d. 31. januar 2018

ved et møde, arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Udenrigsministeriet, med titlen "Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika". Se video:

Schiller Institute in Denmark intervention at Middle East/North Africa conference

COPENHAGEN, Feb. 2, 2018 (EIRNS) – Members of the Schiller Institute Denmark went to an event hosted by the Danish Institute for International Studies and the Ministry of Foreign Affairs on "New Trends in Power and Politics in the Middle East and North Africa" on Jan. 31. The conference speakers included the Danish foreign minister (who didn't take questions) and international and Danish think tank analysts. About 200 people attended the event, and it was live-streamed. The main theme of the conference was that now there is an unstable political vacuum in the area due to the end of the neo-liberal world order. The Schiller Institute intervention was to bring the potential of new paradigm into the discussion. Two of the Schiller Institute members asked questions calling for the USA and Europe to join the New Silk Road, as Lyndon LaRouche has been calling for, and together with China build up Africa and West Asia with a win-win spirit as opposed to geopolitics, as French president Macron lately called for. Our upcoming seminar on Extending the New Silk Road to West Asia and Africa was also mentioned. (A woman from the German Marshall Fund in the U.S. Said that the Chinese investments were a great potential, but we have to see if we can go along with what the political price tag may be, another woman from the Carnegie Institute in Washington said that the U.S. should not join the Silk Road, which was just to benefit Chinese interests, but pick and choose what to participate in.) One question was about why there was not more support in the U.S. for Trump's policy to cooperate with Russia and China, (a man from the Atlantic Council said that the problem is that Russia is on a different page on Syria), and the last question was about our campaign to end geopolitics, and which

group of investors attached most conditions to their investments, the Transatlantists or the Chinese. Mehran Kamrava answered, that the Chinese investments in the MENA region were purely economically oriented.

Konference i Genova: Den Nye Silkevej for Italien

30. jan., 2018 – En stor konference om »Den Nye Silkevej for Italien« fandt sted i Genova den 24. jan., arrangeret af den lokale havnemyndighed og regionale administration. Zhang Gang fra Kinas Råd for Promovering af International Handel var hovedtaler. Konferencen satte fokus på den rolle, som kan spilles af Rotterdam-Genova-korridoren i den Maritime Silkevej, når de to igangværende, afgørende forbindelser i den sydlige del af Schweiz, Ceneri Basistunnellen (15 km) og Genova-baglandsforbindelsen, den »Tredje Apenniner-overgang« (53 km), bliver færdige i 2020-2022.

Chefen for havnemyndigheden, Paolo Emilio Signorini, opfordrede regeringen til at investere i at opgradere havneinfrastrukturen for at imødekomme udfordringen. Avisen *Il Giornale* havde på smukkeste vis overskriften: »Silkevejen er brolagt med guld«.

Foto: Kort, der viser Ceneri-basistunnellen.

Genova var i øvrigt den by, hvor Marco Polo, der var fra Venedig, efter sigende sad fængslet i 1298-99 efter hjemkomsten fra sin 24 år lange rejse til Østen og Kina, og her, han efter sigende skal have dikteret sine rejseoplevelser til medfangen, Rustichello. Nye tider for Genova ...

Kina i færd med at skabe fusionsindustri gennem sit arbejde med ITER

30. jan., 2018 – Kina har færdigproduceret en højteknologisk komponent til ITER-tokamakken, og i denne uge er den blevet udskibet til byggepladsen i Frankrig. Hver af partnerne i ITER – USA, Rusland, Europa, Kina, Sydkorea, Japan og Indien – er ansvarlig for en række komponenter til det, der vil blive verdens største tokamak-fusionseksperiment.

I hvert af landene har ITER budt på tekniske udfordringer, især mht. præcision og skala, der har udfordret landenes produktionskapacitet. For Kina repræsenterer dets produktion af de fire dampgeneratorer, der netop er afskibet til Frankrig, og som er bygget ud fra landets avancerede nukleare kapaciteter, evnen til at imødekomme internationale standarder for konstruktion af enheder til fusion. I kommentarer i går til *Global Times*, forklarede Gui Liming, en ekspert i nuklear sikkerhed ved Tsinghua Universitet, at det faktum, at de kinesiske komponenter har imødekommet standarderne og er blevet accepteret af Europa til ITER, »repræsenterer Kinas udvikling i denne industri«. Han sagde, at »Kinesiske foretagender, der er engageret i produktion af tekniske enheder til kernefusion, er konkurrencedygtige i sammenligning med foretagender i de udviklede lande, inklusive USA.«

Kina anser fusion for ikke alene en videnskabelig udfordring, men som en nødvendig energikilde for fremtiden, der fordrer en fremstillingsindustri i verdensklasse, som de nu er begyndt at udvikle.

Foto: Den Eksperimentale Avancerede Superledende Tokamak (EAST) facilitet i Hefei, Anhui-provinsen i Kina.

**Forrykte neokonservative
sætter
krig på dagsordenen:
Bestræbelserne på at
gennemføre
Russiagate-kuppet må
nedkæmpes.
Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut
Nyt Paradigme Webcast, 25.
jan., 2018
pdf og video**

Vi har brug for en politisk diskussion om, hvor skal menneskets fremtid være om 50 år, om 100 år fra nu, og ønsker vi at blive voksne, som art, hvor folk skatter andre ting end blot materielle ting? Folk bør, mener jeg, tænke over det faktum, at vi befinder os ved en korsvej, hvor, hvis vi gør vores job ordentligt, lige nu, og bringer USA og de europæiske nationer ind i samarbejde med den Nye Silkevej, så kan vi få

en totalt ny civilisationsæra, sandsynligvis i vores egen levetid. Og jeg vil appellere til vore lyttere, til dig, om at kontakte os, gå sammen med os, hjælpe vore bestræbelser og gør de ting, vi siger, mere kendt.

Download (PDF, Unknown)

Ukraine bevæbnes til krig for at skifte Trumps samarbejdsmulighed med Rusland og Kina til krig. Politisk Orientering 25. jan., 2018

Formand Tom Gillesberg: Godaften og velkommen til disse spændende tider, hvor vi på den ene side har dette utrolige momentum, som Kina har formået at skabe globalt for økonomisk udvikling, for opbygning, for industrialisering, for infrastrukturprojekter, der, i lighed med, at det er lykkedes med at løfte 700 millioner kinesere ud af fattigdom, gør det muligt inden for en overskuelig årrække at flytte alle mennesker, der lever på Jorden i fattigdom i dag, ud af den.

Det perspektiv har nu, som dem, der har fulgt med, vil vide,

fået en utrolig vigtig opbakning i form af, at Emmanuel Macron, den franske præsident, har besluttet sig for, at det projekt, som kan skrive ham ind i historiebøgerne – og tro mig, det er, hvad det drejer sig om for Macron som præsident; han skal lave noget 'stort', han skal blive en stor personlighed – det er at gå med i det kinesiske Silkevejsprojekt, i Bælte & Vej Initiativet ...

... Nu er Donald Trump på vej, eller er måske ankommet, til det Økonomiske Verdensforum i Davos i Schweiz, som har fundet sted her fra den 23. jan. og slutter i morgen (26. jan.), og så må Trump jo så give afskedssalutten ...

Men der er en meget stor delegation fra Kina, inkl. hans [Xi Jinpings] vigtigste økonomiske rådgiver, Liu He, som netop er blevet valgt ind i Politbureauet i forbindelse med den sidste partikongres, men som allerede i en årrække har været en meget tæt rådgiver til Xi Jinping i økonomiske spørgsmål og i en omlægning af den kinesiske økonomi, hvor man dels sagde meget direkte, at, man har et korttidsmål for den kinesiske økonomi, som er at øge pr. capita-indkomsten fra \$8.000 til \$10.000 inden 2020, og gerne mere. Jeg vil bare sige, at lige dér, i en nation med 1,4 mia. mennesker, hvor ambitionen er at hæve den gennemsnitlige indkomst med 25 % i løbet af to år; det er ret vildt! I Danmark er man glad, hvis man har en reallønsfremgang på 1-2 % – 25 % på to år, wow! Men det sagde han faktisk. Og så fortsætter man derfra, men på længere sigt, så drejer det sig om at få den kinesiske økonomi fra at være meget statsstyret til at være meget selvkørende i form af udbud og efterspørgsel. ...

Men, siger han, så er der tre kampe, der skal kæmpes på vejen: For det første, så skal man forhindre eller stå imod de risici, der er netop nu, frem for alt økonomiske risici; så skal man reducere fattigdommen, og så skal man have udryddet forureningen. Det er det, det drejer sig om for det kinesiske lederskab.

Og som sagt, centralt i det her er risikoen, den finansielle risiko, risikoen på den økonomiske front, som man i Vesten ikke vil tale om! Men som er helt centralt i det, Kina gerne vil diskutere, inkl. nu, i Davos. Chefen for den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og en hel masse andre kinesere, der også er til stede; man vil forsøge at sætte på den økonomiske dagsorden: Hvad gør vi ved disse systemrisici, der er netop nu? Hvordan forhindrer vi, at det går helt amok? Fordi, som bl.a. White, der nu sidder i OECD, men som tidligere også var i Bank of International Settlements (BIS), og som har været ude mange gange med kritik – han er cheføkonom hos OECD nu – jamen, man har et problem. Man er fanget, fra de vestlige regerings side, fra centralbankernes side, i en meget uheldig situation. Man har, siden 2008, lavet alle disse kvantitative lempelser; man har pumpet penge ud og pumpet penge ud og pumpet penge ud. Nu, med en stigning i inflationen rundt omkring, er der ingen snak; man skal til at trække nogle af de penge hjem igen. Man skal til at have mere normal, økonomisk aktivitet; man skal til at have stigende renter. Problemet er bare, at man har skabt en kronisk afhængighed i store dele af den økonomiske verden af gratis kapital. Man snakker åbent, i Bank of International Settlements eller andre steder om, at disse 'zombie-banker' eller snarere 'zombie-firmaer'; dvs., at måske 10-20 % af de store firmaer rundt omkring ikke kan overleve, den dag, de ikke kan låne pengene gratis. Det er ligesom danske landmænd, for den sags skyld, de har et kæmpe gældsbjerg, men det er ikke noget problem, så længe renten er lav; skal du så til at betale 1 %, 2 %, 3 %, det samme, som nogle danske husejere kan få grå hår i hovedet over; det gør en mega forskel. Der er stor forskel på at køre rente- og afdragsfrit, og så til bare at skulle til at betale renterne. Når du går fra nul til noget, er det rigtig hårdt. Om det er 10 eller 20 %, det er et enormt højt tal, som står til, at de store virksomheder – allerede nu er der General Electric og en række store firmaer, der allerede nu går ned med flaget, fordi bankerne ikke vil blive ved at låne dem penge. Men det er toppen af isbjerget.

Det her venter på at ske ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse af de seneste politiske begivenheder: Video og lydfil.

Lyd:

Tidligere BIS-cheføkonom: Centralbankerne befinder sig i et Catch-22-dilemma med det forestående krak

23. jan., 2018 – »Centralbanker er nu fanget i en 'gældsælde'. De kan ikke blive ved med at holde renterne på næsten nul med presset fra global inflation, der vokser, fordi det vil føre til en endnu mere farefuld finansboble, men de kan heller ikke bare hæve renterne, fordi det risikerer at få systemet til at eksplodere.«

Lyder det bekendt? Lyndon LaRouche og *EIR* har nu i årtier advaret om, at systemet var dømt til enten at kollapse indad via hyperinflation, eller eksplodere via bankerot. Denne »Catch-22«-situation, som her beskrives, blev afsløret af William White, chef for OECD's tilsynsstyrelse og tidligere cheføkonom for den Internationale Betalingsbank, BIS, i et interview fra Davos med *Daily Telegraphs* internationale business-redaktør, Ambrose Evans-Pritchard.

White siger, at kollapset er uundgåeligt som følge af centralbankpolitikken med kvantitativ lempelse, der har gjort systemet mere farligt end i 2008. »Alle markedsindikatorer ligner lige nu meget det, vi så før Lehman-krisen, men lektien er på en eller anden måde blevet glemt«, siger White. Den globale gældsmængde er steget med yderligere 51 procentpoints af BNP siden Lehman-krisen og er nu oppe på rekordhøje 327 %, iflg. data fra det Internationale Finansinstitut (IIF).

Med kvantitativ lempelse »har banker smidt mere brænde på bålet«, siger White. »Der er ingen, der ved, hvad der sker, når de aftrapper den kvantitative lempelse. Markederne må hellere være meget forsigtige, for der er mange brudpunkter derude.« Han påpeger den aftrapning, der allerede finder sted, med Federal Reserve, der nu sælger for \$50 mia. statsobligationer om måneden. Med hensyn til rentesatserne, så advarer seneste rapport fra det Amerikanske Finansministeriums Kontor for Finansresearch (OFR) om, at en stigning på 100 basispoints ville slå en streg over \$1,2 billion i obligationsværdier (med henvisning til Barclays U.S. Aggregate Bond Index). Tiårige statsobligationer er allerede steget til det højeste niveau på tre år, 2,66 %, i sidste uge.

Kredit i dollars ud over amerikansk jurisdiktion er femdoblet på 15 år, til over \$10 billion. »Dette er et meget højt tal. Så snart verden kommer i vanskeligheder, vil en masse mennesker få problemer med at servicere denne dollargæld.«

For at vise, hvordan kreditkvaliteten er forværret, nævner White til en start spredningen af et ureguleret gældsinstrument, »tyske Schuldschein-obligationer« (GSB; German Schuldschein Bonds). Schuldscheins er IOU's (simple gældsbeviser), hvis marked rent historisk har været begrænset til tyske selskaber, men som for nylig er blevet udvidet til internationale kunder, der ikke har adgang til andre former for kredit, hvor der kræves en kreditvurdering, og er nu blevet til en form for højrisiko-skyggebankvirksomhed. Schuldscheins kræver ingen kreditvurdering. Den tyske

Schuldschein-gæld er nu på 50 % i udlandet.

Et typisk eksempel er det britiske selskab Carillion, der netop er gået fallit, og som havde rejst £112 million gennem GSB'er.

»Farmaceutiske selskaber er underkastet love, der tvinger dem til at foretage tests for utilsigtede konsekvenser, før de lancerer et nyt medikament; men centralbanker lancerede et kæmpemæssigt socialt eksperiment med kvantitativ lempelse med skødeløs lidt tanke på bivirkningerne«, sagde White. »Vi er ved at løbe tør for ammunition. Jeg er bange for, at dette på et tidspunkt vil blive løst gennem en masse misligholdelse af gældsforpligtelser.«

Foto: William White er tidligere cheføkonom for den Internationale Betalingsbank, BIS. (Credit: Real Vision)

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2018:

Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har

insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

Download (PDF, Unknown)

**»Forlæng den Nye Silkevej til
Vestasien
og Afrika« LaRouche PAC
Internationale
Webcast 19. jan., 2018, med**

Hussein Askary og Jason Ross, forfatterne af Schiller Instituttets nye rapport

Vi har et helt særligt program i dag; med mig i studiet har jeg Jason Ross, og via video fra Sverige har jeg Hussein Askary. Jason og Hussein er begge medforfattere af en ny rapport, der netop er udgivet, med titlen, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renaissance«.

(OBS! Se [invitation til seminar i København 5. febr. med Hussein Askary](#))

[Bemærk: Der er mange billeder, der hver er separat nummererede af de forskellige talere; det er selvfølgelig bedst at se videoen, -red.]

Vært Matthew Ogden: Det er 19. januar, og dette er vores ugentlige fredags-webcast fra larouchepac.com.

Vi har et helt særligt program i dag; med mig i studiet har jeg Jason Ross, og via video fra Sverige har jeg Hussein Askary. Jason og Hussein er begge medforfattere af en ny rapport, der netop er udgivet, med titlen, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renaissance«.

Det bliver emnet for aftenens udsendelse; men før vi kommer til det, vil jeg gerne lægge ud med at sige, at LaRouche Political Action Committee har indledt en national kampagne for at sætte betingelserne for valgene 2018. Som I ser her, er titlen for vores kampagne »Kampagnen for at vinde fremtiden«, og det er titlen på en erklæring, der nu

cirkuleres i hele landet. Erklæringens indhold fremlægger de politiske prioriteter, der vil bestemme udfaldet af valgene her i USA i år, med hensyn til dette lands overlevelse. Vi er i det indledende stadie for at indsamle underskrifter på denne erklæring, og vi opfordrer seerne, især her i USA, til at underskrive denne kampagne. URL ses her på skærmen, og I kan også få organisationer i valgkredsene, medlemmer af delstatskongresserne, siddende medlemmer af USA's Kongres og i særdeleshed kandidater til offentligt (føderalt) embede, til at underskrive denne kampagne.

Indholdet af denne programerklæring er meget signifikant. Den kræver, at USA vedtager Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, dvs.: Vedtag Glass-Steagall for at rejse en brandmur mellem kommerciel, produktiv bankaktivitet og spekulativ bankaktivitet på Wall Street; for det andet, at indføre et nationalbanksystem (statsligt banksystem) i Alexander Hamiltons tradition; for det tredje, brug billioner af dollar i føderal (statslig) kredit til at løfte det amerikanske folk og for at skabe produktiv beskæftigelse på det højeste og mest avancerede teknologiske niveau; og for det fjerde, sæt et forceret program i gang, der går i retning af udvikling af fusionskraft og udvidelsen af bemanded rumfart.

Det er meget, meget vigtigt, at vi har indledt denne kampagne nu, for vi går nu ind i de sidste 11-dages nedtælling fra nu og frem til præsident Trumps State of the Union-tale den 30. jan. Indholdet af dette politiske programforslag må være bestemmende for præsidentskabets politiske program her i USA. Som I ser, er vore to punkter på dagsordenen 1) Vedtag Lyndon LaRouches Fire Love, og 2) Gå med i den Nye Silkevej.

Det bliver emnet for vores diskussion i dag. For de seere, der evt. ikke ved det, så blev ideen om den Nye Silkevej først udarbejdet af Lyndon og Helga LaRouche i 1980'erne. Det var den daværende Eurasiske Landbro for at udvikle det eurasiske kontinents indlandsområder, som forbinder Øst og Vest. Det blev til den Nye Silkevej og blev kaldt således af præsident

Xi Jinping i Kina, da han i 2013 vedtog dette. Det udviklede sig så til Bælte & Vej Initiativet, som var en forbindelse mellem den landbaserede Silkevej og udviklingen af en Maritim Silkevej.

Gennem LaRouche-bevægelsens lederskab udvides dette nu til ikke blot en eurasisk Ny Silkevej, men en Verdenslandbro, der omfatter alle Jordens kontinenter, inklusive Vesteuropa, Central- og Sydamerika, Nordamerika og for vores udsendelse her i dag i særdeleshed, Afrika.

Udviklingen af Afrika har ligesom været en slags lakmusprøve for menneskeheden i dag: Kina har taget denne udfordring op og har bestået prøven og sat standarden, som resten af verden må følge. Vi har set dette inspirere andre nationer, og for nylig har vi haft et meget signifikant gennembrud med den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina, hvor han mødtes med præsident Xi Jinping og erklærede, at Frankrig favner billedet af udvikling af verden gennem den Nye Silkevej, inklusive, at Frankrig ønsker at arbejde sammen med Kina om Afrikas udvikling. Dette er måske en bodsgang for Frankrigs kolonialistiske imperiefortid, men det, præsident Macron havde at sige, var meget signifikant.

Som I ser, så holdt han en meget signifikant tale i Xi'an, og i denne tale diskuterede han, hvad Kina har gjort for at udvikle Afrika og for at løfte 700 millioner af sin egen befolkning ud af fattigdom, og at Frankrig nu må imødekomme opfordringen til at deltage i denne udvikling, især udviklingen i Afrika, i partnerskab med Kina. Her følger et par citater af, hvad præsident Macron havde at sige:

»Det er lykkedes Kina i de seneste par årtier at løfte 700 millioner mennesker ud af fattigdom ... Men jeg tænker også på Afrika. Kina har i de seneste par år investeret stort i infrastruktur og råmaterialer med en finansiell styrke, som europæiske lande ikke har. Samtidig har Frankrig historisk og kulturel viden om Afrika, som giver det mange aktiver for

fremtiden.

Vi må ikke gentage fortidens fejltagelser, med at skabe politisk og finansiel afhængighed under påskud af udvikling ... det turde være unødvendigt at sige, at denne udvikling kun vil ske i fællesskab ... Frankrig har erfaringen med en ensidig imperialisme i Afrika, der undertiden har ført til det værste, og i dag, med disse nye Silkeveje, der åbner op ... Jeg mener, at partnerskabet mellem Frankrig og Kina kan gøre det muligt at undgå en gentagelse af disse fejltagelser ... Det er en moralsk udfordring, og jeg håber oprigtigt, at vi kan imødekomme den sammen ... Det enorme arbejde, der gøres med infrastruktur og økonomisk udvikling, vil give et nyt ansigt til disse nye Silkeveje på det afrikanske kontinent.«

Som præsident Macron sagde, »det er en moralsk udfordring«; og nu får Afrika, der har været et af de mest underudviklede, fejllærte, forarmede og tilbagestående steder på planeten, muligheden for en renæssance og for at blive et knudepunkt for udvikling for hele dette område af planeten.

Som jeg sagde, så er titlen på aftenens udsendelse »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«, og jeg vil lade Jason Ross introducere jer til Hussein Askary, og vi kan diskutere indholdet af denne specialrapport, der netop er udgivet.

Jason Ross: Jeg tror, vi skal gå direkte til Hussein nu. Hussein Askary har arbejdet i området i mange år. Han er den, der oversatte *EIR's* Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« til arabisk og lancerede denne oversættelse i Kairo på et møde med den egyptiske transportminister.

Hussein har arbejdet meget på dette. Sammen har vi skrevet denne 274-siders rapport, I ser her. I kan få en kopi af denne rapport på Amazon og direkte gennem vores site også, [LPAC.CO/ExtendedSilkRoad], I ser linket her for neden, for at

få en kopi.

Og hermed, lad os høre fra Hussein.

(Her følger et engelsk udskrift af resten af udsendelsen).

HUSSEIN ASKARY: Thank you, Jason and Matt. I'm very happy to be on this show. The writing of this report, actually, which took us several months last year, together with you, Jason, and a great team of collaborators in the Schiller Institute, it was a bit of a paradox, because we were writing this report from the standpoint of the future, and therefore the tone is optimism in the report. But at the same time, when you look at the news from Southwest Asia, which people wrongly call the "Middle East," and Africa, the news that these regions are, you know, hell-holes and people are fleeing from there by tens of thousands, there's famines, there's wars, and all kinds of things. But, if you keep digging your feet into that so-called "reality," which is artificially created by geopolitics, you will never come out and you will never be able to think clearly to solve the problem. And therefore, as Lyndon LaRouche always says, it's the future that determines the present. It's our vision of the future which gives us the inspiration and the means of thinking to change our behavior today. And this is something which we hope that with this report, too, and all the other campaigns we

are having, to change the minds of people, and of leadership, whether it's in the United States or Europe, or Southwest Asia, or Africa – anywhere.

At the same time, we are not naïve, we are not in the ivory tower, sitting and drawing nice baths, but this is a very scientific study, based on LaRouche's idea of physical economy,

but also they are philosophical and humanist principles throughout this whole report and the project we are designing, which goes both humanist Christian tradition and also the Confucian humanist Chinese tradition. We have provided for the

readers of this report, a complete picture of what are the tools

needed, whether physically, or intellectually, scientifically and

morally, to be able to reach this future we are outlining in the

report.

And we are not simply just reporting on “great things” that have already happened, that China is doing, but we are drawing a

map towards the future: A future which Lyndon LaRouche already,

more than 30 years ago, when the African Union published the Lagos Plan of Action for the development of Africa, he criticized

the reaction to that policy by saying that you cannot adhere to

the existing financial and economic and moral policies of the existing order, and at the same time achieve the development goals of Africa. You have to have a complete shift. And that shift is what Helga Zepp-LaRouche, the president of the Schiller

Institute now says is the New Paradigm, the New Paradigm which has been launched by China and its partners in the BRICS,

Russia

and other nations, and many more nations are joining.

Now, if we look at the first slide, the Silk Road, this is what Matt said in terms of our development of the idea – the LaRouches' development of the idea of the World Land-Bridge, to

bring all the continents together. Now, the New Silk Road is already reaching West Asia and Africa. Egypt has been building

the new Suez Canal to adapt to the Maritime Silk Road, and the other nations, like Ethiopia, Kenya, and others are already in collaboration and new railway systems have been built. So already on the ground, that's taking place.

But what is needed is a larger vision which we provide.

Now, also we have to reverse many of the old policies which have

been followed, which have kept Africa impoverished, such as, for

more than 200 years, Africa has been considered by the European

colonialists and their partners across the Atlantic, as a looting

ground – whether it is slavery, whether it is raw materials, plantations, and so on. And unfortunately, after World War II,

the vision of Franklin Roosevelt was not implemented, because he

died before the end of the war, and a wholly new type of creatures took over in the United States. And the United States

also, with the “special relationship” with the British Empire became a partner in the looting of Africa. And companies we have,

like Anglo American, which is a corporation called Anglo American, very active in mining in Africa – I mean, the name tells you all about it.

But we just take a look at what has been happening in Africa

in at least the last 10-15 years, the attitude, – that’s what is fascinating with the New Paradigm – the attitude of Europe and the United States toward Africa has always been that “Africa is a problem,” while the Chinese see Africa as an “opportunity.”

Therefore, the focus by Europe and the United States, while they

were looting the continent, were just pushing aid programs.

Now,

the slide we have, number 2, here, is the “Foreign Direct Investments in Africa,” where we see the United States is the blue line on the top, and China is the red line, which is increasing steadily. The United States, something funny happened

in 2008 – there was the financial/economic crisis – then you have a dip in investments in Africa, but also what happens in the

United States is that the first African-American President is elected. And you see, from 2009, U.S. investments in Africa completely collapsed and came down to zero by 2015, while the Chinese investments increased.

Now, there’s a flip side to this argument, is because most of the U.S. investments in Africa are in the oil and mining sector. And with the collapse of the oil and mining prices, there

was no more interest; and Mr. Obama also launched the largest fracking operation on Earth in the United States, to make the United States the biggest producers of fossil fuels in the world.

But China’s investments continued all the same.

In the next slide, number 3, we see the level of investments by the Export Import Banks of the United States on the one hand,

which is the blue line which is completely dead, on the bottom;

the United States does not issue credit for exports any more

to

Africa. But then we have the China Exim Bank increasing its investments, and more interestingly, is that the World Bank, which is the top, and you see where the failure of Western policy

in Africa has been: The World Bank has been investing more than

China in Africa, but it's a completely misdirected investment. It's on tiny, tiny, small programs, there is no financing of large-scale infrastructure as China does; there are no transformative projects, and no new technology.

In the next slide, we can see we have a lot of hypocrisy, saying that the Chinese want to come into Africa to loot African

natural resources, and this image, number 4, shows a very clear

picture that it is actually the United States and the Western countries, but with the United States, the investments in Africa

have been mostly in the mining sector and the Chinese investments

have been very diversified, in construction, manufacturing, mining, and others, such as agriculture, for example.

We can see also, the next slide, is Britain. Now, China is the largest, and people think, is not the largest investor in Africa, yet. It's the United States and Britain which have been

the biggest investors in Africa. But as we showed the United States is mostly interested in mining, energy, and metals; and here we have Britain, you can see the last 10 years of investments. ["U.K. Foreign Direct Investment Positions in Africa, 2005-2014"] And the last two columns in the breakdown into types of investments: The red one is mining, and the light

blue is in the financial sector, which is also looting Africa's

financial resources.

So that's really the picture. And in the final slide in this group, number 5, we have where the investments of the Import Export Banks have gone: The United States has 71% of all loans from the Exim Bank, although it has been very, very little, but 70% of it is in the mining sector; while China, the greatest chunk of the Exim Bank investments has been in the transportation sector. And of course, there's mining and energy, communications, water, and other – very, very important sectors for Africa's development.

Now, what we have, in addition to this looting of Africa, we have the hypocrisy which is very rampant in the West, like in Europe and the United States, that "we have to help Africa." Now, when they talk about "helping Africa" is simply very small relief projects to keep things as they are. And they usually talk about "sustainable development." Now, "sustainable development" does not mean that you build modern technology, technologies that we have in the United States or in Europe, whether it's in transport or power generation; it is absolutely forbidden to support roads, railways, nuclear power, hydropower – there is nothing like that. What they are proposing is simply, as President Obama, as we show in one of the slides, when he went to Africa, his idea, he had projects called "Power Africa," for power generation in Africa, and we looked at the numbers and you know, the goal of Obama's Power Africa is to keep Africa exactly as it is, with

very, very slight changes here and there. And also what was being proposed was this idea of using solar energy, which everybody knows is not efficient to have a modern, industrialized economy.

So this has been a real problem in dealing with Africa. And as we have seen, that China has completely different idea about Africa –

ROSS: Hussein, why don't we switch over to a clip we have of President Obama explaining what he thinks about African energy development?

PRESIDENT BARACK OBAMA: It's going to be your generation that suffers the most. Ultimately, if you think about all the youth that everybody's mentioned here in Africa, if everybody's raising living standards to the point where everybody's got a car, and everybody's got air conditioning and everybody's got a big house, well, the planet will boil over. [end video]

ROSS: That was President Obama in South Africa.

ASKARY: And in fact, that's really revealing, because that's his soul speaking, because they consider human beings as a burden. Now, the United Nations statistics say that by 2050, the bulk of the world's population growth will take place in Africa. And of the additional 2.5 billion new people, projected to be born between 2015 and 2050, 1.3 billion will be added in Africa, which means Africa's population will reach about 3 billion people. Now, for Obama and the Malthusians this is a huge

problem. But for China, this is a great opportunity! And if we look, in 2015, which is very interesting, a complete contrast with what Obama's saying, when President Xi Jinping went to South Africa, the same place where Obama was speaking, in December 2015 at the Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC), this is slide number 10, President Xi Jinping said something very interesting, which is really the spirit of the New Paradigm: What he told the African leaders is, I quote, "Industrialization is an inevitable path to a country's economic success. Within a short span of several decades, China has accomplished what took developed countries hundreds of years to accomplish and put in place a complete industrial system with an enormous productive capacity." And then he continues and says, "It is entirely possible for Africa, as the world's most promising region in terms of development potential, to bring into play its advantages and achieve great success. The achievement of inclusive and sustainable development within Africa, hinges on industrialization, which holds the key to creating jobs, eradicating poverty, and improving people's living standards." Now, wow! What a contrast! President Xi Jinping said that by using modern technology as scientific development, we have achieved miracles in China and this really applies to Africa, too, as developing nations. And he means it. So the Chinese now have turned the whole idea of "sustainable development" upside down. What people think in Europe and the United States about sustainable development means, pumps for water, the small solar

panels – no! China's talking about [industrialization] and it's also the latest, the state-of-the-art technology available. Because this is also interesting from a economic-scientific standpoint, because what China experienced that instead of going back to square one, going back to the industrialization process where the United States and Europe started, with the steam engine – no, you start not with that, you start with the best technology available today, and that's high-speed railway for example. The same thing applies to Africa.

ROSS: You know, Hussein, you and I were both at a conference in November in Germany, in Bad Soden, and one of the speakers there was a Chinese professor He Wenping, who gave some talks about Chinese approach towards Africa. And since you're bringing up what China's policy is, why don't run a short clip of what she had to say, to hear it from a Chinese person directly?

DR. HE WINPING: But now, I think One Belt, One Road is entering 2.0 version—that is, now facing all the countries in the world. As President Xi Jinping mentioned to the Latin American countries, "you are all welcome to join the Belt and Road." In the Chinese "40 Minutes," Xi said, all the African continent is now on the map of the One Belt, One Road, the whole African continent, especially after the May Belt and Road Summit in Beijing had taken place. ... China's One Belt, One Road initiative is relevant to countries, their own development strategy. For example,

Ethiopia.

Ethiopia has now been named as the “next China” on the African continent. It’s not my invention, these words—many scholars have

been published talking about which country in Africa is going to

be the China in Africa, which means, developing faster! Faster and leading other countries forward. Most of them refer to Ethiopia.

Ethiopia has now reached an GDP growth rate, last year, as high as 8%...

So very quickly, let’s move to Africa. In Africa, we have commitment, that is the FOCAC, the full name is the Forum on China-Africa Cooperation. This forum was established in 2000, and

every three years there is a FOCAC meeting. The FOCAC meeting in

2015 took place in Johannesburg, South Africa. In that meeting,

President Xi Jinping joined the meeting, put forward ten cooperation plans, and pledged the money—as high as \$60 billion—to cover all ten areas: industrialization, agriculture,

infrastructure, finance, environmental protection, and more.

The Belt and Road is very good for Africa’s job creation. A lot of money has been earmarked to use for the industrialization

of Africa. Let me just highlight in my last two minutes, the two

areas, like two engines—like in an airplane, if you want to take

off, you need two engines: One is industrialization, another is

infrastructure. Without good infrastructure, there’s no basis for

industrialization—short of electricity, short of power, short of

roads, and then it's very hard to make industry take off. We have done a lot. Africa now is rising. Before, Africa was regarded as a hopeless continent, more than 15 years ago. But now, with kite flying over, now it's Africa's rising time... Just to show you another infrastructure map: the Mombasa to Nairobi railway that was just finished at the end of May. We are going to build the second phase, from Nairobi all the way to Malaba in Uganda, and then that's an East African Community network. When this railway was finished—this is President Uhuru Kenyatta, saying this laid the foundation for industrialization. This shows people celebrating this railway connection, and this shows a man holding a paper saying “Comfortable, convenient, very soft, safe, and very beautiful.” And here, very beautiful at 100 years old, a grandmother. [applause] [end video]

ASKARY: Yes, that's the spirit, that's the spirit of things that are happening in Africa, which is fantastic. But it's also a certain projection of the happiness of the Chinese people and their leadership in what they have achieved in their own country. So China's saying, we have done this ourselves, you can do it, and we are committed to offering you everything we have achieved, so you can also achieve yours. It's a win-win policy: It's good for you, it's good for us. It's completely different from what we have seen in the Western policy, which hopefully will change – what we mentioned

about President Macron, what he had said is really shocking for me, too. And you see that the New Paradigm, it changes people's souls. And this is very, very important that we are becoming more human than before, with these great achievements. So in any case, what we do in this report is, we took for example, if you look at slide 12, this is a map which the African Union put together in the Lagos Plan of Action in 1982. But nothing has been done. This is for highways. Now, we don't prefer to have trucks travelling 10,000km from north to south; we prefer more high-speed railway, standard gauge railways, and so on. But this is the kind of vision which existed, but it was never implemented. Our vision of connecting the whole African continent, and also with the so-called Middle East, that this could be done now. We also believe that the Chinese intention is the same: To integrate all of the African nations, the populations and the natural resources of these nations, and utilize them for the development of Africa itself. Now, in 2014, which is my next slide [slide 13], the Prime Minister of China, Li Keqiang, went on a tour in Africa. This picture is his meeting with the leaders of the East African Community, which Professor He Wenping just mentioned in her speech in the video you showed. He told the African leaders that China's intention is to help connect all the African capitals with high-speed railway. One interesting thing which the Africans themselves say, is that when the Chinese want to do something here economically, when they want to help,

they are not like the Europeans. The President of Uganda said, they don't come here with lessons in democracy; they come here to build things, they are not lecturing us. This is very interesting because China is not imposing anything on any nation. It's inviting others and offering its capabilities. This was in May 2014, and in just three years, we have the first standard gauge railway which is in the next slide [slide 14]; Uhuru Kenyatta, very proud, inaugurating the railway from Mombasa to Kenya. There was a British line which was called the Lunatic train, which was very slow, but it was designed to loot African wealth. And also the Djibouti to Addis Ababa railway was built, also in three years in record time, and so on and so forth. So, China is winning African hearts and minds by doing these investments, but doing them in record time and with no conditionalities involved. In addition of course, some of the mega-projects which we are demanding be built and encouraging being built in Africa with China's help, for example we have in slide 15 the Transaqua Project, which is an Italian-designed project to both refill Lake Chad, which is drying up and threatening 30 million people's lives with drought. To bring just 5% of the water of the tributaries of the Congo River to Lake Chad through an artificial canal. But at the same time, connect East and West Africa with railway and roads to open these countries, which are Rwanda, Burundi, and Eastern Congo, the Central African Republic, Chad,

and so on. These nations need outlets to world markets and also to import useful machines and so on. So, we have been propagating, as the Schiller Institute, for many years and trying to get the European Union and the United States to support this project; but they rejected it. Now China is proposing to start looking at this project, and a Memorandum of Understanding was signed with the Lake Chad Commission to have a feasibility study of this project; which is a huge project, but it will transform large parts of Africa, not because of the water itself, but because of the old infrastructure involved in the central part of Africa. The next slide [slide 15] outlines the impact area of this whole project. It will create massive agro-industrial centers in that part of Africa which is suffering the most. The biggest migration from Africa is from these regions into Europe. But instead of having all those young people drowning in the Mediterranean, trying to flee to Europe looking for a decent life, they can stay in their countries now and build their countries by giving them the tools to do that. Of course, there are also other projects, but what's interesting about the Belt and Road is that it's also inspiring, not just helping countries, but inspiring countries to undertake plans which have been dormant for many years. But now the time has come; for example, the new Suez Canal project. There is also connecting to Europe from Morocco, which is the next slide

[slide

16]; building a tunnel under the Strait of Gibraltar, connecting

Morocco and Spain; and building a high-speed railway, the first

high-speed railway in Africa is being built now in Morocco.

There are new ports being built, and also a scientific, industrial city being built in cooperation with China. We have

another connection between Africa and Europe; we have still not

given up on Europe. We want Europe to its and technological potential to contribute to this project and help itself by

contributing to Africa's development. We have the Sicily to Tunis tunnel and bridge connection to connect North Africa also

to Europe; this is a mega-project, and so on and so forth. We

have also the Grand Inga Dam which China is now interested in building on the Congo River, which will produce a huge amount of

hydropower – 40,000MW of power – which is twice as big as the biggest dam in the world which the Chinese built in China; the Three Gorges Dam. The Inga Dam, or series of dams, will be twice

as big as the Chinese Three Gorges Dam, and a Chinese company has

made an offer to the government of the Democratic Republic of Congo; and there's also a counterbid by a Spanish company.

People should read the report; they should look at all the content and try to understand it with a completely new eye.

The

eye of the New Paradigm, which I think is very important. In conclusion, what I wanted to say initially, is that as we have in

the last slide [slide 19] is this region which people call the Middle East; we call it Southwest Asia. It has been a horrific

scene for the worst results of geopolitics and power politics. Regime change in Libya; regime change in Iraq; attempted regime change in Syria supporting terrorist groups. We have a horrible war in Yemen which should end immediately. It's the worst humanitarian catastrophe in the world right now, taking place in Yemen. You look at this region and say "How could this region get out of this Hell?" This is what Helga Zepp-LaRouche said: This year we should kill geopolitics. We should end geopolitics.

The idea that nations have to undermine other nations; that nations are in competition with each other; that you have to weaken your adversaries; you have to undermine them, you have to kill them, you have to ruin their economy, destroy their infrastructure, so you can become a winner. That ideology is not really human. This has to end now and be replaced by the "win-win" idea, which is the more human kind of idea. The potential for enormous development exists in this region. It's the crossroads of the continents. Both the Belt and the Road pass through there. Forty percent of world trade passes through there. You have natural resources, you have human resources, you have rivers; you have every element necessary to have a massive development process in this region, which will be the basis for establishing peace among the nations of this region and also the big powers. If the United States joins Russia and China in developing this region, this would be the biggest test for mankind. Of course, Africa is very important, but we have

things

happening in Africa. But, we still have a horrible situation in

Southwest Asia, which can lead into new and maybe bigger wars than before. Therefore, I think what Helga is saying that if we

use the Belt and Road idea, the idea of "win-win", to crush geopolitics, this would be victory not only for the countries of

this region; this will be a victory for all humankind.

ROSS: Absolutely! It's a victory for a concept of mankind.

One example that comes to mind is Yemen. Yemen is under constant

Saudi bombardment; they've been victims of a war by the Saudis for some time now. Yemen has a very powerful movement within it

for integration with the BRICS; a real sense of "Hey! Even though our conditions right now are what they are, this is our future; and we've got to have that future in mind. That's what

we're going to make happen."

You think about the economic potential of Africa, and as you said, it's so clear, it's so obvious the economic potential in West Asia and Africa. Geopolitics is what has prevented this development. It's not that Africa didn't get the help that it needed; China is showing that it's an obvious thing to do. It

was a deliberate decision to prevent development and to hold Africa back for the purposes – as you described – of looting. A couple of examples that you brought up, just to bring out the

contrast a little bit more: You brought up the Grand Inga Dam which would be located in the Democratic Republic of Congo; one

of the poorest, most energy-poor per capita, very low energy availability. It's got the perfect site for a hydroelectric dam

complex, making enough electricity for tens of millions of people. The World Bank pulls out funding on it, because it's a big project which of course, they're not going to touch because it would have a major development impact.

What I'd like to actually show is another voice from Africa. Professor He Wenping had mentioned that Ethiopia is sort of the

China of Africa, and other African diplomats will say this as well; that Addis Ababa is sort of the unofficial capital of Africa. I don't know if everyone in Africa agrees with that. But I'd like to hear from Dr. Alexander Demissie, who also spoke

at the Schiller Institute conference in November, and hear from

him from a direct African perspective, what the impact of Chinese

investment has been and what the future can be in Africa.

DR. ALEXANDER DEMISSIE: So today, what I'm trying to discuss with you, or to present to you, is what is actually this

Belt and Road Initiative and how is that connected to Africa? What kind of long-term impacts when we talk about the Belt and Road Initiative and Africa?

So, this is a map [Fig. 1] I always present when I do presentations, and I ask people, "What do you see here?" It's a

very simple question. But what do you see here? Yes, you should

see something. So, it's a rhetorical question; I'm not expecting

you to answer me. But it takes usually several minutes until people realize what they see here. You see the absence of the American continent; that's what you see here. The absence of the

American continent. By saying this, you see that the Belt and

Road Initiative, the Chinese version of the Belt and Road Initiative, is absolutely Eurasian-oriented; meaning that starting in China, it is primarily Eurasian-oriented. The idea of the Belt and Road Initiative – probably even your idea back in the '70s – is the Land-Bridge that we have been discussing yesterday and today. Within this picture or map, you will see also Africa. Africa is prominent, Africa is not entirely in the center, but on the left side; and it should be part of the Belt and Road idea. It's primarily an infrastructural undertaking, so the Belt and Road Initiative we don't have yet political institutionalization. We have infrastructural ideas, we have corridors; but we don't have yet political institutions. If we talk about the Asia Infrastructure Investment Bank or the Silk Road Bank, these are just connected to infrastructure; they are not political ideas. And interestingly, this idea fits perfectly into the current African needs. What are the current African needs? The current Africa need is infrastructure development. Africa wants infrastructure and the aspiration – I'm going back here to the Agenda 2063, that has also coincidentally been coming up 2013 together with the Belt and Road Initiative. Africa wants a good infrastructure connection, a good internal interconnectivity. So, the idea coming from China is perfectly fitting into the idea actually happening or discussed within the Africa continent. We see now an actor coming in. China is an actor coming in

and literally taking or doing part of those needed works. This is a huge – at least from the African perspective – this is a huge plus for many African countries. The idea of the Belt and Road Initiative, which is actually coming only in 2013; we see that it is helping what has been taking place on the continent between China and African countries since the year 2000. We see this that China has clearly declared that they would like to see Chinese-African cooperation moving into development of highways, regional aviation networks, or industrialization. Also we see that China has been given a lot of clarity to the African Union's infrastructure development for Africa. This program has approximately 51 different programs, and this is translated into 400 different physical projects. I speak about ports, and streets, and telecommunication lines, whatever you require for a nation to function, or for a continent to function. What we see in Africa now is that since at least two years, there is a growing corridorization in the China-Africa relationship. As corridorization, I mean that not single countries are any more important, but entire regions are becoming more important for China. This is a huge departure from a single, bilateral country-based approach towards corridor development. If you look at Africa corridors, the map on the right [Fig. 2], we see right now as we speak today, there are around 33 different corridors that have either been developed, or are under development, or are thought out and need to be developed. Corridors do nothing else than combine two different

areas, and by doing so also creating a development initiative, a development paradigm.

Let's go to East Africa. So now, this is Africa; I'm aware that the plans for these things have been in the drawer for a long time. We know also that a lot of American research institutes played a very good role in creating those plans in the '50s and '60s, especially in Ethiopia. The Grand Renaissance Dam that is being built in Ethiopia, goes back to American scientists that have been creating those ideas in the '60s. It's being built already now. So, a lot of ideas in East Africa have been already on the table for decades, but no one was able or willing to pay for it. But now a lot of money is coming out of China, so these infrastructure – and how this can change the life of the people is easily described. The transportation of cargo from the Djibouti port to Addis Ababa used to take three days. Now, with the train, it's already 10 hours. So now we can imagine what kind of economic activity will happen to this one corridor development, or one infrastructure within this community. [end video]

ROSS: I just wanted to read another short excerpt from Alexander Demissie. Towards the end of his presentation, he said, "The problem as I see it, is that the traditional partners are still in the old paradigm of thinking. They still think with traditional assumptions. Africa is seen as an aid-dependent continent; not a continent full of opportunities. It is still

seen with the wrong mindset. This is one of the biggest problems, and it has to change.”

So, I think our report does a very thorough job of addressing the whole gamut of issues here. What the historical

errors have been, or not errors, but cruelties or injustices that

have occurred towards Africa, towards Southwest Asia with the use

of geopolitics, with the use of looting rather than development.

As well as what some of the ideas are today that hold back the potential for development. The ways that environmentalism is used; the ways that there shouldn't be any net growth of the human species are used. This is the basis, for example, for the

World Bank refusing any loans to coal or to large hydro plants.

But you're not going to develop a continent with solar panels, as

much as Obama might have wanted to have done that.

The other issues are in regards to economics. That there is this prevailing and totally wrong view about economics that looks

for financial returns as being the metric; as opposed to going beyond GDP and saying how are we changing life expectancies?

How

are we changing productive potential? What's the long-term value

of helping a nation to develop in a partnership? This is the sort of thing. So, the report goes through all of this; it goes

through what the specific projects are that are needed. It goes

through something that's very important for policymakers – how to finance it. How the hopes of trying to get investment, of trying to get loans from private banks for these big projects;

it's simply not going to fly. The use of national banking, as China has done both domestically as well as with its ExIm Bank with these two large rail projects in Africa in particular in Kenya and the Addis Ababa to Djibouti railroad.

So, I think we've heard from China, we've heard from Southwest Asia, we've heard from Africa. Let me ask you, Hussein, if you have any words that you would like to direct towards our American viewers. What would you tell Americans? What should we be doing?

ASKARY: Exactly! I had also in mind to say that, because we need to hear from Americans. I don't think it's a good idea

that the United States is not on the map of the Belt and Road; but I think a different United States should be involved. I'm very sure that if President Franklin Roosevelt, President Kennedy, Dr. Martin Luther King must be very happy now for what

is now already starting to happen in Africa. They might feel sorry for the lost time, but I'm sure they are happy. Americans

should look back at that best of American tradition and work with

ideas of Lyndon LaRouche and the LaRouche PAC and LaRouche's associates, because the United States will not become great again

with the team that President Trump has. America will be great again with the ideas that the LaRouche PAC, the ideas of Franklin

Roosevelt, the Hamiltonian idea of a national credit system, rather than depending on Wall Street. These things will make America great again, but it also will help the United States to

have a completely different policy in the world; which will make

the people around the world see the United States with completely

different eyes. Right now, the United States is not so liked around the world; not because of Trump, but because of previous administrations' war policies, their hypocrisy. As you showed in Obama's case, their policies would lead to genocide. So, the United States is not really a popular country around the world, but this can shift. In order for that shift to happen, there should be a shift inside the United States in the mind and the soul of the American people. I'm sure the kind of work you are doing in LaRouche PAC would help greatly.

OGDEN: And that's exactly what we are doing with this campaign to win the future statement. As I said in the beginning of the show, we're initiating a national mobilization to bring together all of the constituent layers – regardless of party, political orientation – around a vision of economic development for the United States and for the world. If you just imagine the kind of way that the world could be transformed in the next 15 or 20 years with what China has begun doing in Africa; something that people thought was impossible. They just disregarded Africa and said well, this is just where you're going to have impoverishment and backwardness. Now, this could seriously become a hub of development for the planet. But take that and extend it across the Bering Strait into the Americas; have a rail link between Eurasia and North America. Then imagine an entire development corridor down through the central part of North America, through the heartland, the farm country in the

Midwest;

down through Mexico, across the Darien Gap into Central and South

America. Then also, extend the Maritime Silk Road to the Caribbean. That vision of what could happen in the Western Hemisphere is the extension of the sort of optimism that you now

see China bringing to Africa.

So, as I said, I think it's the great moral test. Emmanuel Macron was absolutely right; he said it's a moral challenge what

the nations of the world do to collaborate to bring development

to the African continent. I think we can be very happy that it's

because of the leadership over decades of the LaRouche movement,

of you Hussein. What you've been doing; what you did to collaborate with Jason to put together this extraordinary Special

Report. I know that this is being listened to in the highest levels of power across the African continent and in Southwest Asia; we have evidence of that. The invitation that you received, Hussein, from the Egyptian Transportation Ministry, and

other examples. So, we have to proceed with that kind of confidence that we are, indeed, shaping the policy for the future.

So, let me put on the screen one more time; this is the vision of an economic renaissance – this is the Special Report that Jason and Hussein collaborated in authoring. That is available; you can find the link to that on the screen here – LPAC.CO/ExtendedSilkRoad. It's a very thorough, book-length Special Report. This is something that is not just important for

the African leaders and for China. This is something that is very important for the United States. This is something that

we

should be considering when we talk about what is US foreign policy, and those disgraceful graphics about the plummeting of US

investment into Africa over the course of the last eight years during the Obama administration. That needs to be reversed; and

it needs to be reversed by bringing the United States and China

into a "win-win" collaboration for the development of these areas.

We are going to proceed with this campaign to win the future. And we're asking you to endorse this, to join our mobilization, and to make sure that this becomes the policy parameter for the 2018 election. None of the melodrama, not the

soap operas, not all of the secondary and tertiary issues.

These

are the questions which will determine the future of the United

States and the survival of our country and what our role is in respect to this New Paradigm that we've just been discussing on

the show today.

So, again, we have 11 days between now and President Trump's State of the Union address. We are putting these two items on the agenda. The United States must adopt LaRouche's Four Economic Laws, and the United States must join the New Silk Road.

So, Hussein, is there anything that you want to say in conclusion before we end this show today? Any special messages

for our viewers, both in the United States and internationally?

ASKARY: I think it's a great opportunity for people now to get this report, take to themselves the scientific, even

philosophical and other ideas that are in the report which are necessary. As you said, it's for everyone; it's not only for Africans. I think the main target of the report should be Europeans and Americans, because we need these kinds of ideas more than at any time before. We have problems here in Europe with the infrastructure, with unemployment. You have massive problems in the United States. You need to have these ideas for your own sake, too; but there is enormous potential that exists in Europe and the United States that could be revived. But that has to be done in the right way; and the right way was outlined by Mr. LaRouche, but we put it in very clear terms in this report. I hope people will get the report and learn something and push the policymakers in the United States to also do the same.

OGDEN: Wonderful. Thank you very much, Hussein, for joining us. And thank you to Jason for joining me here. I think we have a lot more to come. So, a very exciting report here today. Help us circulate this video; send it out to everybody that you know; share it on social media. Let's get these ideas to permeate the United States. Thank you very much and please stay tuned to larouchepac.com.

Invitation til seminar med

Hussein Askary, medforfatter af Schiller Instituttets nye Specialrapport, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«

Tiden er nu inde til, at Danmark, resten af Europa og USA aktivt tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og tager del i den økonomiske udvikling af Vestasien og Afrika. Dette ville ligeledes være en konstruktiv respons til immigrationen fra disse områder, såvel som også til terrorismen.

Schiller Instituttet og Executive Intelligence Review (EIR) inviterer dig hermed til at deltage i et seminar med fokus på vores nye rapport:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«

Dato: mandag, 5. februar, 2018

Tid. Kl. 19:00

Sted: Valby Kulturhus, lokale 3, 3. sal

Valgårdsvej 4-8

2500 Valby

(ved Valby Station)

Fri entré.

(Mødet afholdes på engelsk; dansk tolkning er muligt.)

✘ **International gæstetaler:** Hussein Askary, medforfatter af rapporten; koordinator for Vestasien for Schiller Instituttet og *EIR*'s redaktør for arabiske anliggender.

✘ **Taler:** Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark; *EIR*'s bureauchef i Danmark og tidligere kandidat til Københavns borgmester med sloganet, »København skal med i den Nye Silkevej«.

Information:

Feride Istogu Gillesberg: 25 12 50 33 eller 35 43 00 33

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller si@schillerinstitut.dk

Om seminaret:

Kinas Nye Silkevejsprojekt er i færd med at frigøre det utrolige vækstpotentiale, der findes i Afrika og Vestasien. Dette seminar vil præsentere nogle af de væsentlige aspekter i Schiller Instituttets nye rapport: »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien (Mellemøsten) og Afrika: En vision for en

økonomisk renæssance«.

Rapporten forklarer projekter, der er foreslået, og dem, der er under opførelse og kommer med forslag til et nyt niveau for konnektivitet og økonomisk infrastruktur for området. Den diskuterer ligeledes det nødvendige, videnskabelig-økonomiske livssyn og de metoder til finansiering, der kræves for at virkeliggøre disse programmer.

Den fremtidsvision for Sydvestasien og Afrika, der præsenteres her, er af en helt anden karakter end noget, læseren har modtaget fra de almene mediers eller tænketankes beskrivelser af disse to områder.

Her følger et uddrag af introduktionen:

»Gennem Bælte & Vej Initiativet (BVI) tilbyder Kina resten af verden sin knowhow, erfaring og teknologi, støttet af et finansielt arsenal på \$3 bio. Dette er en stor mulighed for Vestasien og Afrika til at virkeliggøre drømmene fra æraen efter Anden Verdenskrig, drømme, der desværre er blevet saboteret i årtier. Det dramatiske infrastrukturunderskud både nationalt og interregionalt i Vestasien og Afrika kan, ironisk nok, i dette nye lys anses for en stor mulighed. Selvom mange andre industrinationer i Europa, Asien og de amerikanske lande har teknologiske og arbejdskraftkapaciteter ligesom dem i Kina, så mangler de visionen og den politiske vilje til at anvende disse kapaciteter, og til at finansiere deres anvendelse. Eftersom Vestasien og Afrika i kombination er et så strategisk vigtigt område for både Øst og Vest, er det således et perfekt sted til at bringe kapaciteterne i verdens nationer ind i et konkret projekt for fredeligt samarbejde og udvikling.«

Schiller Instituttet og *Executive Intelligence Review*, samt dets stiftere og internationale ledere, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, har ført kampagne for, at Europa og USA aktivt skal tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet, siden

dettes begyndelse i 2013. Schiller Instituttet har leveret de fundamentale, konceptuelle principper, som blev udviklet efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps, der gav verden en gylden mulighed for fred gennem udvikling. På trods af afvisning fra den vestlige politiske og finansielle elites side, så fortsatte vi med at føre en international kampagne for dets vedtagelse.

I øjeblikket omfatter BVI's økonomiske alliance 70 lande i Asien, Afrika, Øst- og Sydeuropa, og Syd- og Mellemamerika.

Tiden er nu inde til, at Danmark, resten af Europa og USA aktivt tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og tager del i den økonomiske udvikling af Vestasien og Afrika. Dette ville ligeledes være en konstruktiv respons til immigrationen fra disse områder, såvel som også terrorismen.

I denne sammenhæng vil seminaret også udforske den internationale, strategiske betydning af den franske præsident Macrons udtalelse, den 8. januar, om, at Frankrig fuldt og helt vil gå sammen med Kina for at bygge den Nye Silkevej, samt handle for at få hele Europa med om bord. Dette sender nu chokbølger igennem hele verden, idet det repræsenterer en politisk vending. Macron sagde bl.a. i sin tale:

»Jeg mener, at det Nye Silkevejsinitiativ kan imødekomme vore interesser, Frankrigs og Europas, hvis vi giver os selv midlerne til virkelig at arbejde sammen. Silkevejene var trods alt aldrig rent kinesiske ... disse veje er altid fælles. Og, hvis de er ruter, kan de ikke kun være ensrettede. De må gå frem og tilbage. Jeg er således rede til at arbejde hen imod de annoncerede mål. Programmerne for veje, jernbaner, lufthavne, maritim og teknologi langs Silkevejene kan bibringe respons til infrastrukturunderskuddet ... At gøre vore finansielle resurser fælles, offentlige såvel som private, til projekter på tværs af grænser kan styrke konnektiviteten mellem Europa og Asien og videre endnu, til Mellemøsten og Afrika ... Det er op til Frankrig, og med Frankrig, op til

Europa at bidrage med sin egen forestillingsevne til dette forslag, og at arbejde på det i de kommende måneder og år.»

Macron hyldede Kinas arbejde i Afrika og opfordrede Europa til at deltage i det, som en konstruktiv respons til sine forbrydelser, begået i sin historie som kolonimagt i Vestasien og Afrika. Vesten må overvinde den »ensidige imperialisme«, som blev ført af Frankrig og andre europæiske magter i Afrika og andre steder, og gå med i det nye paradigme.

Macrons tale har allerede skabt en ny geometri i Europa. Tre dage efter talen meddelte EU's ambassadør til Kina, Hans Dietmar Schweisgut, at EU vil komme med et forslag til et »udkast til en sammenkobling for det eurasiske kontinent«, der skal sammenflettes med Bælte & Vej Initiativet.

Schiller Instituttet understreger, at tilslutningen til den Nye Silkevej må gå hånd i hånd med en vedtagelse af Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, for at undgå et nyt finanskrak, værre end i 2008, gennem en Glass/Steagall-bankopdeling og en forøgelse af den nationale produktivitet gennem udstedelse af statslige kreditter til moderne infrastruktur og videnskabeligt og teknologisk fremskridt.

Vi håber, alle vil være i stand til at deltage i dette tankevækkende seminar, hvor der også bliver tid til diskussion.

Rapporten kan købes før eller på seminaret.

En dansk introduktion til rapporten vil ligeledes være tilgængelig.

En detaljeret indholdsfortegnelse og den engelske introduktion til rapporten kan ses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=22868>

Se den korte version nedenfor.

Information til bestilling: The Schiller Institute's Special

Report

Extending the New Silk Road to West Asia (Middle East) and Africa:

A Vision of an Economic Renaissance

Af Hussein Askary og Jason Ross.

November, 2017, 246 sider. (A4-format)

Pris:

Afhentning: 375 DKK; almindelig post: 400 DKK; quick mail: 420 DKK. Elektronisk pdf: 200 DKK

Telefon 53 57 00 51; 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk

Betaling til Schiller Instituttet i Danmark:

Homebanking: 551-5648408

Giro: 564-8408

Eller købes kontant på, før eller efter seminaret.

Indholdsfortegnelse, kort version:

Preface

Introduction

Chapter 2: The Silk Road Reaches Africa

Chapter 3: The Economic Science behind the World Land Bridge

Chapter 4: Financing Regional and National Infrastructure

Chapter 5: Demography and Development

Chapter 6: Integration of West Asia with the New Silk Road

Appendix–Case Study: Syria’s Reconstruction Project Phoenix
103

Chapter 7: Africa – Transport Network Integration

A. The Nile Basin and East Africa

B. Southern Africa

C. West and Central Africa

Chapter 8: Africa – Water Resources Development

Chapter 9: To Power Africa, Go Nuclear!

Chapter 10: Africa – Food Security: Realizing Africa's Vast Agricultural Potential

Chapter 11: Africa in Space

Chapter 12: Conclusions and Recommendations

Chapter 13: Selection of Proposed Mega Projects in Africa

Homepages:

Dansk: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

Andre sprog: [Click here](#)

Schiller Instituttet i Danmark:

Sankt Knuds Vej 11. kld., t.v., 1903 Frederiksberg C.

www.schillerinstitut.dk

si@schillerinstitut.dk